

Payback Sverige

Information rörande Sveriges bikerkultur

Mitt namn är Peter Schjerva och jag leder bikerorganisationen Payback Sverige och är ansvarig utgivare för Nättidningen Payback. Nättidningen Payback är en webbaserad tidning som utgör det officiella organet för den samnordiska bikerorganisationen Payback med representation i Sverige, Norge, Danmark och Finland.

Jag har för bikerulturens räkning sammanställt ett informationspaket med nio stycken olika artiklar ger er nu möjlighet att för första gången ta del av information direkt från bikerkulturen.

Materialet innehåller dels två artiklar författade av mig själv baserade på fakta och forskning kring mc-miljöns kriminalitet och utefter vilket underlag polismyndigheterna valt att kalla sett antal mc-klubbar för kriminella. Artiklar som påvisar att polismyndigheterna saknar all form av belägg i sak för att mc-klubbarna skulle vara kriminella organisationer.

Polismyndigheterna har istället medverkat till att stigmatisera mc-klubbarna utefter val, vedertaget språkbruk, sortering samt utefter systematisk begreppsanvändning. Och, att så är fallet redovisas med fullständiga källanvisningar för att Ni skall ha möjlighet att gå direkt till källorna och kontrollera fakta i saken.

Vidare innehåller materialet en statistisk sammanställning, i artikel och tabellform, med oberoende fakta kring kriminaliteten inom miljön över 21 års tid. En sammanfattning om vad det statliga forskningsinstitutet Brottsförebyggande Rådet uttalat kring Sveriges mc-klubbar, en intervju med Sveriges enda bikerforskare som doktorerat på bikermiljön samt en artikel som redovisar vad 14 olika personer, institutioner, forskare med flera fastslagit kring bikermiljön. Därefter avslutas informationspaketet med tre stycken artiklar rörande bikermiljöns kulturegna företeelser för att avslutas med en artikel om rättsläget kring så kallade kläd- och västförbud.

Min förhoppning är att alla läsare tillgodogör er informationen och genomläser materialet med öppet sinne och därigenom tillägnar er unik information som ger en mycket bred helhetssyn på ämnet.

Jag tackar för ordet och för Er tid i förskott!

Peter Schjerva för Payback Sverige

Innehållsförteckning

1. Det finns inga kriminella mc-gäng.....	3
2. Det finns inga kriminella mc-gäng – Del 2: Statistiska belägg.....	8
3. Känner Ni till vad forskningen säger om bikerklubbarna?.....	17
4. Intervju med Sveriges enda bikerforskare.....	19
5. Tretton röster om mc-kriminaliteten.....	25
6. Enprocentsbegreppet.....	35
7. Bikerkulturens Brödraskap.....	36
8. Sverigemodellen.....	37
9. Om kläd- och västförbud.....	38

1. Det finns inga kriminella mc-gäng!

Hur i fridens namn ska jag kunna bevisa att den inte finns? Väntar ni er att jag ska söka reda på alla småstenar i världen och testa dem? Man skulle ju kunna påstå att vad som helst är verkligt, om den enda grunden för att tro på det är att ingen har bevisat att det inte existerar!” Citat ur Harry Potter och dödsrelikerna.

Med ovanstående citat i tankarna satt jag och grubblade över hur jag egentligen skulle gå tillväga för att bevisa det jag, och många med mig redan visste, men polisen vägrade erkänna: Nämligen det faktum att det finns inga kriminella bikerklubbar. Då slog det mig att jag angrepp problemställningen från fel håll. Du kan omöjligen bevisa att en sak inte existerar. Det är sant. Men, det är inte min sak att bevisa bikerklubbarnas oskuld. Det är polismyndigheternas sak att istället bevisa bikerklubbarnas skuldbörda.

Oskuldspresumtion

Vi har i Sverige, enligt rättspraxis och enligt Europakonventionen, en fastslagen oskuldspresumtion. Presumtionen gäller förvisso bara enskilda personer men principen måste ju i rättssäkerhetens namn i ett demokratiskt land, vara densamma. Ingen vare sig förening eller person skall ju självklart få anklagas eller beskyllas för brottslig verksamhet utan att konkreta bevis för sanningshalten kan presenteras. Så, långt tror jag nog ni är med mig. Det handlar ju om grundläggande etik, moral och rättsprinciper.

Grundlagskyddad föreningsfrihet

Vi har också enligt både regeringsformen och än starkare uti Europakonventionen en fastslagen föreningsfrihet som endast får begränsas utefter stöd i eller bemyndigande av lag. Och, när det kommer till föreningar finns ju heller inga sådana möjligheter till begränsningar eller inskränkningar som kan hävdas eller användas gentemot mc-klubbarna.

Sverige saknar kollektiv straffrätt

Sverige har ett straffrättsligt system som bygger på ett individuellt straffansvar. I klartext, betyder det att vi bestraffar individer inte hela kollektiv eller organisationer. En juridisk person kan enligt lag inte begå brott och kan därför inte heller bestraffas för ett brott. Det är därför en omöjlighet att med någon form av rättslig verkan ens använda eller prata om kriminella organisationer. Det finns helt enkelt inga organisationer som är kriminella enligt lag.

I förlängningen innebär det att varje enskild människa eller organ som brukar ett sådant begrepp gör sig skyldig till, om inte ett lagbrott, så åtminstone ett övertramp mot vårt straffrättsliga systems innersta principer om ett individuellt straffansvar. Och den person eller det organ som så gör bryter då mot vårt rättsystems intentioner och ställer sig utanför samhället i det att de bryter mot Svensk lags intentioner!

Sverige saknar legaldefinition för kriminella organisationer

Sverige har ingen legaldefinition av vad som är en kriminell organisation varför man rent logiskt inte heller kan kalla någon enda organisation för kriminell. För utefter vilka kriterier skulle då en organisation ens kunna vara kriminell? Det blir ju under sådana omständigheter, när en faktisk definition saknas, upp till var och att sätta en sådan etikett på vem eller vilka

organisationer som helst utefter egna intressen. I förlängningen skulle det medföra att vem som kan kriminalisera vilken annan gruppering som helst utefter vilka det bestämmande/dömande organet har egna intressen och motiv att kriminalisera. Och, återigen är det självklart inte ett vare sig rättssäkert eller godtagbart beteende, vare sig juridiskt eller etiskt.

Vem vill införa och vem vill inte införa en legaldefinition

En intressant bild kring just vem som vill kriminalisera och vem som inte vill samt över anledningen till de respektive parternas ståndpunkter får man osökt om man går tillbaka till det senaste tillfället som en legaldefinition av en kriminell organisation var på tapeten: Regeringens proposition, 2007/08:144, Sveriges antagande av rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet.

Rikspolisstyrelsen (RPS) pekar i sitt remissyttrande på om medlemskap i en kriminell organisation ska brottsbeläggas finns det behov av, och anledning överväga att, införa en legaldefinition av en sådan organisation och att en nödvändig grundlagsändring inte utgör skäl nog att avstå utdefinieringen.

Advokatsamfundet hävdade å andra sidan i sitt remissvar, Ju2008/499/L5: *För det fall begreppet "kriminell organisation" skall förstås så att en sammanslutning skall betraktas som en sådan organisation oavsett om brott inte begåtts genom organisationens försorg, ens på planeringsstadiet, skulle detta i så fall innebära ett krav på kriminalisering som avviker från svensk rättstradition och en utvidgning som måste ifrågasättas i ljuset av regeringsform och Europakonvention. Sett till hur artikel 2 som sådan är formulerad torde även ledande av och aktivt deltagande i organisationen vara kriminaliserat, även om något individuellt straffbelagt handlande inte har begåtts. Detta är inte rimligt.*

Regeringen beslutar i sak enligt följande: *Ett genomförande i enlighet med den förra artikeln synes dock vara lämpligast, bl.a. av det skälet att man då undviker den av Sveriges advokatsamfund kritiserade vägen att behöva kriminalisera någons deltagande i en kriminell organisation utan att samtidigt uppställa krav på att en konkret straffbar gärning har begåtts inom ramen för organisationens verksamhet.*

Således går här regeringen Sveriges Advokatsamfund till mötes och väljer att inte införa ett kriminaliseringsbegrepp av enskilda grupperingar. Regeringen avvisar och underkänner således Rikspolisstyrelsens önskan om införandet av en legaldefinition av vad som är en kriminell organisation! I huvudsak på grund av det inte går att försvara ett beslut att kriminalisera en organisation utan att konkreta straffbara gärningar begåtts inom ramen för en förenings verksamhet.

Frågan man då ställer sig är för det första vilken part är det som återigen ställer sig utanför lagen och önskar införandet av en legaldefinition oavsett att en sådan definition skulle strida mot grundlagens och Europakonventionens stadgade föreningsfrihet och oavsett om föreningen som sådan gjort sig skyldig till en kollektiv, straffbar gärning?

Och, för det andra: Hur kan någon eller några parter, efter att regeringen på advokatsamfundets inrådan tagit en direkt ställning emot idén att införa en legaldefinition ens forma tanken att beskylla någon som helst mc-klubb för att vara kriminell efter att regeringen avvisat hela tanken på en legaldefinition?

För att få svaret på den frågan bör man gå till motivet bakom viljan att införa en sådan definition utan att konkret brottslighet föreligger: Vilken part vill införa begreppet oavsett förhållandet till Sveriges grundlag? Och, vilken part äger ett egenintresse i saken och har nyligen fått igenom historiskt stora resursökningar med just mc-klubbarna som hävert?

I Sverige lagför vi personer enligt brottsbalken, sa statsminister Reinfeldt

I en intervju nyligen i P1 morgon uttalade Statsminister Reinfeldt sig enligt följande: Vi lagför folk i enlighet med brottsbalken i Sverige. Det vill säga begår man brott kan så kan man lagföras för det.

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=160&artikel=4491504>

Rikspolisens informationschef, Per Ström, uttalade nyligen: Organisationen Hells Angels MC är inte olaglig och följaktligen är dess medlemmar inte kriminella på grund av medlemskapet. Personer, som begår brott, oavsett om man är medlem i en organisation eller ej, straffas för de brott som den enskilde personen har begått.

<http://nwt.se/lasarnas/fragapolisen/article901460.ece>

Först klargör Statsministern mycket tydligt att i Sverige lagför vi personer utefter konkret begångna brott enligt brottsbalken och därefter skiftar polismyndigheten, som enligt nedan fört en lång rättsprocess om återkallelsebeslut av vapentillstånd, strax efter domstolarnas fullständiga underkännande av polisens argumentering, nu helt sonika fot och hävdar grunden av den enskilde personens brottslighet. Ström distanserar sig i sitt uttalande från Polismyndigheten i Värmlands tidigare policy att kriminalisera enskilda personer inom mc-miljön på grundval av medlemskap eller en påhittad koppling vilket är intressant och kan tyda på en mer positiv utveckling och nyansering inom poliskåren rörande synen på Sveriges bikerklubbar.

Polisens ”fantastiska” fyrtal!

Sista steget i artikeln om det orättfärdiga och kring användandet av begreppet kriminella mcgäng blir att granska polisväsendets hand. För går man ut med en attityd i media att i parti och minut häva ur sig stigmatiserande anklagelser gentemot bikerkollektivets klubbar har man självfallet mycket, mycket gott på fötterna, eller?

Polisen ställdes under 2010 mot väggen i Förvaltningsrätten mål nr 386-10, där jag själv var juridiskt ombud, och tvingades redovisa vilka bevis de kan förete för begreppet ”kriminella mc-gäng”. Fallet avsåg en persons rätt att inneha vapenlicens då han var medlem i en klubb som enligt polisen hade kopplingar till en specifik sfär. Polisens svar blev i Förvaltningsrätten: *“Polismyndigheten har använt begreppet “kriminella mc-gäng” i målet. Begreppet har inte använts i någon särskild juridisk betydelse utan det har begagnats genom ett mer allmänt språkbruk (och användningen torde inte heller avvika från sedvanligt språkbruk)”*.

När samma fall 2011 prövades i Kammarrätten mål nr: 4450-10 försökte polismyndigheten med en ny variant: *“Polismyndighetens återkallelsebeslut utgör inte något hinder för Xxx Xxx att delta i vad myndigheten valt att kalla kriminella mc-gäng”*. Återkallelsebeslutet ogillades på grund av polismyndighetens obefintliga bevis i sak för någon mc-klubbs kriminalitet!

I ett helt annat fall angående en klubbmedlems rätt att avtjäna sitt straff med fotboja bestod polisens argumentering av att personen tillhörde ”*De sammanslutningar som av rikspolisens sorteras in under grov organiserad brottslighet*”.

<http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.589003-bandidosboss-slipper-inte-fangelse>

Nyligen skickade jag ett Öppet brev till polisen i vilket jag frågade med vilken rätt de använder begreppet ”kriminella mc-gäng”? Svaret från Rikskriminalens underrättelsesektionen blev: *Begreppet kriminella MC-gäng är även en direkt översättning av det engelska begreppet “outlaw MC-gangs” (författarens kommentar: Outlaw översätts med fredlös) vilket är det vedertagna begrepp som används av brottsbekämpande myndigheter över hela världen...De brottsbekämpande myndigheterna inklusive Rikskriminalpolisens underrättelsesektion använder sig systematiskt av begreppet kriminella MC-gäng i olika rapporter, lägesbilder etc som beskriver den organiserade brottsligheten i Sverige.*

<http://www.mynewsdesk.com/se/view/pressrelease/rikskriminalen-svarar-paybackinklusivepaybacks-motkommentar-625990>

Rikskriminalens underrättelsesektion, Svenskt polisväsendes specialistenhet på så kallad mc-brottslighet, medger således ännu en gång att de brukar begreppet kriminella mc-gäng – inte på grund av vare sig fakta, forskningsmässiga rön eller bevis – utan enbart utefter att begreppet är ett vedertaget begrepp som systematiskt används av de brottsbekämpande myndigheterna!?

Sammanfattning av det rättsliga och etiska läget kring kriminaliseringsbegreppet!

Så sammanfattningsvis kan vi konstatera att polismyndigheten använder sig av begreppet kriminella mc-gäng trots att:

1. Den svenska rättstraditionen som förutsätter att alla är oskyldiga tills deras skuld bevisats
2. Sverige har en grundlagsskyddad föreningsfrihet
3. Sverige saknar all form av kollektiv straffrätt
4. Statsministern har fastslagit att i Sverige lagför vi enskilda personer utefter brottsbalken
5. Sverige saknar en legaldefinition av vad som är en kriminell organisation
6. Rikspolisstyrelsen ville införa en legaldefinition utan att brottsliga gärningar begåtts i organisationens regi. Regeringen tog ställning emot förslaget på advokatsamfundets inrådan!
7. Polismyndigheterna kan inte framlägga något som helst underlag för användandet av begreppet kriminella mc-gäng. De anser att de har rätt att kriminalisera en stor grupp av människor utefter att uttrycket är ett vedertaget språkbruk, vad de valt att kalla eller valt att sortera som kriminella mc-gäng eller slutligen för att det är ett vedertaget begrepp som systematiskt används av brottsbekämpande myndigheter.

Bikerkulturen kräver nu ett omedelbart stopp för all vidare förföljelse av Sveriges bikerklubbar!

Under mer än 20 års tid har media fyllts med olika uttalanden från polisen om samhällsfaran med kriminella mc-gäng. När nu polisen för första gången tvingats redovisa vilka belegg de äger för användandet av begreppet "kriminella mc-gäng" kan de inte förete ett enda konkret bevis för det riktiga i bruket!

Det innebär i förlängningen att en hel kultur, med alla dess medlemmar under 20 års tid kriminaliserats och tvingats löpa offentligt gatlopp utan att ansvariga polismyndigheter ens kan framlägga ett enda konkret bevis för att någon mc-klubb skulle vara en kriminell organisation! Samma polismyndighet, som med mc-klubbarna som hävert, under de senaste två åren tillförts historiska resursökningar räknat i personal och rena intäkter samt sjösatt en särskild satsning med mc-klubbarna i fokus...

Bikerkulturens kräver nu ett omedelbart stopp från såväl polis, politiker och medias sida att använda begreppet. Det finns inga kriminella mc-klubbar vilket väl denna artikel med all önskvärd tydlighet har klargjort! Det finns individer inom mc-miljön, liksom inom alla andra miljöer, som begår brott men det gör aldrig klubbarna kriminella. Lika lite som enskilda polismäns brott kan användas till att kriminalisera svenskt polisväsende.

Peter Schjerva / Payback Sverige

2. Det finns inga kriminella mc-gäng – Del 2: Statistiska belägg

Nu presenterar Payback Sverige den fullständiga sanningen om kriminaliteten inom bikermiljön. Fullständiga och kontrollerbara fakta i brottstyp efter brottstyp. Ta del av den verkliga bilden, av fakta och forskning, och inga svepande påståenden!

Skrönorna om bikerklubbarnas kriminalitet har med åren byggts ut och förmerats för att numer ha uppnått rent legendariska höjder. Polisen har med stora, yviga, svepande drag målat upp en mörk och hotfull bild av bikers såsom farliga och gravt kriminella element samt av bikerklubbar som ett hot mot själva samhällets existens och fortlevnad.

Det är därför hög tid att presentera de faktiska siffrorna gällande kriminaliteten ibland specifika bikers. De källor som finns att tillgå är Brå: s rapport MC-Brott 1999:6, sammanställd av Roger Sundberg, samt Sveriges Radios granskning av mc-gängens kriminalitet från 2007.

Låt oss fastslå: Både BRÅ och Sveriges Radio har bara fått tilldelat sig material från Rikskriminalpolisens Kriminalunderrättelsetjänst KUT. Därför skall heller ingen skugga falla över dessa parter. All kritik i nedanstående avsnitt riktar sig därför emot den materialansvariga parten, polisen, som underlåtit att tillstålla utredarna ett fullödigt underlag som kunde gett en rättvis, klagörande och heltäckande statistisk sammanställning över bikers och bikerklubbarnas kriminalitet.

Det utlämnade materialet, uppfyller inga som helst krav på vetenskaplig objektivitet eller rättvisande urval. Varför? Statistiken ifråga sträcker sig mellan 1987-2007. Då 68 brottsrubriceringar inneburit att personen ifråga överlämnats i socialtjänstens vård, sista

gången så sent som 2004, måste jag utgå ifrån att materialet till stora delar inte är hänförligt till densamma tid som individerna ifråga varit medlemmar i någon mc-klubb. Detta då personerna varit minderåriga vid tiden för brotten och därför saknat alla förutsättningar att kunna vara medlem i en mc-klubb.

Vidare bildades Dirty Dräggels MC (sedermera Hells Angels MC) runt 1987 och Morbids MC (sedermera Bandidos MC) 1991 vilket innebär att flertalet, i undersökningen ingående personer, inte heller kan ha varit medlemmar i någon klubb vid brottstillfällena då deras klubbar vid brottstillfällena helt enkelt inte existerade. Då undersökningen (SR: s) dessutom avser medlemmar i HA, Bandidos och Outlaws finns ännu ett statistiskt aber. Dessa kom till Sverige först 1993, 1995 respektive 2001 varför ännu fler år, medlemmar och åtalpunkter borde strykas samt plockas bort ur registret och statistiken. (Dessutom bildades och upphöjdes andra avdelningar i samma klubbar vid ännu senare tidpunkter)

Varför nämner jag då detta? Jo, dels för att ni skall förstå hur och varför statistiken högst medvetet manipulerats, friserats och skraddarsyts, av polismyndigheten innan den lämnades ut till BRÅ och SR, i avsikt att erhålla så hög brottslighet som möjligt ibland dessa individer. Vidare för att påvisa att statistiken är irrelevant och högst avsiktligt missvisande då den omfattar en mängd brott och årtal då individerna antingen var minderåriga eller icke var medlemmar alls i någon mc-klubb, varför också brottsligheten är högst ointressant i sammanhanget!

Vad mer kan sägas om statistiken? Jo, är polisen beredd att bruka dylika smutsiga knep, i enda syfte att förmera och förstora brottsligheten bland bikers, visar detta väl också med all önskvärd tydlighet, både med vilken ärlighet de normalt handskas och förfar med sanningen

samt även hur långt polismyndigheten är beredd att gå vad gäller att vinkla, förvanska och förfalska sanningen.

Angående urvalet vill jag också citera två oberoende källor som var för sig kan sägas bekräfta ovanstående slutsatser. Först ur boken ”Svensk Maffia”, sidan 48: *“Majoriteten av Hells Angels-männen hade straffats redan innan de gick in i mc-klubben. Men även om både dråp, grovt vållande till annans död och grovt rån finns med på listan över tidigare brott så var stölder, trafikbrott och misshandel och andra mindre allvarliga brott det dominerande under deras tid som icke Hells Angels medlemmar.”*

Detta uttalande bekräftar att brottsligheten inte startat med klubbinträdet utan varit en del av personens liv redan innan, vidare säger det att personerna ifråga dels begått allvarliga brott och dels många brott före klubbinträdet. Brott som självklart skulle varit raderade och inte orättfärdigt belastat och förstorat kriminaliteten ibland bikers.

Vidare ur Brå: s rapport 1999:6, MC-Brott, sid. 37: *”Ur materialet är det omöjligt att avgöra i vilken mån individen begått de brott som han straffats för under tiden för sitt medlemskap i mc-gänget. Det är troligt att en del (okänt hur stor) av brotten har begåtts innan individen blev medlem. Det faktum att åtalsunderlåtelse på grund av ålder förekommer relativt flitigt, är möjligen ett tecken på att den del av brotten som har begåtts innan individen blev medlem kan vara större”.*

Tabell 1: Statistik över bikers faktiska kriminalitet i siffror

Antalet åtalspunkter som lett till fällande domar och strafförelägganden –1998 avser 100 st. medlemmar i Hells Angels och Bandidos (Källa: Brå:s rapport MC-brott 1999:6.)

1987-2007 avser 112 medlemmar i Hells Angels, Bandidos, Outlaws samt i deras undergrupper. (Källa: Sveriges Radios granskning, juni 2007)

Brottstyp	--1998	1987-2007
Trafikbrott och tillgrepp av fordon		
Trafikbrott (fortkörning, olovlig körning, rattfylleri, m.m.)	176	401
Tillgrepp av forskaffningsmedel (inkl. försök)	35	45
<i>Summa Trafikbrott</i>	211	446
Våldsbrott och hot		
Grov misshandel och misshandel (även	83	118

Brottstyp	--1998	1987-2007
medhjälp och försök)		
Våld och motstånd och hot, våld, förgripelse mot tjänsteman	35	68
Olaga tvång, olaga hot och olaga frihetsberövande	32	42
Ofredande och hemfridsbrott	8	10
Människorov	6	1
Övergrepp i rättssak (även medhjälp) och mened	6	17
Dråp	1	1
Mordbrand	1	0
Mord eller dråp och misshandel med dödlig utgång	0	0
Mord- och dråpförsök	0	3
Olaga intrång	0	3
Grov fridskränkning	0	1
Våldsamt upplopp	0	1
Falsk tillvitelse	0	1
Uppvigling	0	1
<i>Summa Våldsbrott och hot</i>	172	267
Egendomsbrott, häleri och rån		
Grov stöld och stöld (även försök, medhjälp och förberedelse)	93	84
Grovt häleri och häleri	24	65
Grovt rån och rån (även försök och förberedelse)	37	37
Snatteri	10	10

Brottstyp	--1998	1987-2007
<i>Summa Egendomsbrott, häleri och rån</i>	138	196

Vapenbrott och explosiva varor

Olaga vapen- och ammunitionsinnehav	61	65
Brott mot knivlagen	19	39
Brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor	6	5
Olovlig införsel av vapen	1	0
Summa vapenbrott o explosiva varor	87	109
Smuggling och droger		
Narkotikabrott (främst innehav/bruk, även grovt narkotikabrott)	29	149
Brott mot varusmuggningslagen (bland annat narkotika), även försök	10	9
Alkoholdrycker: olovlig (t) försäljning och innehav, tillverkning	9	13
Dopingbrott	2	27
Summa Smuggling och Droger	50	198
Bedrägeri och utpressning		
Grovt bedrägeri och bedrägeri (även medhjälp och försök)	4	6
Utpressning (även försök)	4	27
Förberedelse till bruk av	2	0

falska sedlar		
Urkundsförfalskning/brott mot checklagen/förskingring	2	6
Skattebrottslagen	0	5
Bokföringsbrott	?	6
Brott mot Inkassolagen	?	6
<i>Summa Bedrägeri och Utpressning</i>	12	56
Övrigt (Främst 28 fall av skadegörelse men också två fall av vållande till annans död, varav ett grovt)	86	58
<i>Totalt</i>	756	1 330

Kommentarer och slutsatser över materialet i Tabell 1:

1. Brott mot inkassolagen, 6 stycken. I alla år har vi lyssnat till polisens beskyllningar om hur bikers och bikerklubbarna systematisk utövar olaga inkassoverksamhet i stor skala. Nu föreligger statistiska fakta i saken och verkligheten ger en helt annan bild. Fakta säger nämligen att det under 21 års tid föreligger endast 6 stycken dokumenterade fall av brott mot inkassolagen!!

Således har polisen under alla år ljugit såväl media, allmänhet som politiker rakt upp i ansiktet i det de påstått att mc-klubbarna systematiskt gör sig skyldiga till brott mot inkassolagen samt att just inkassoverksamhet är en huvudsaklig inkomstkälla för mc-klubbarna. Det saknas således all form av bevis, fakta och forskning som stödjer polisens tes!

Det mest skrämmande är hur enkelt polisen förmått manipulera och vilseleda så många enskilda människor och yrkesgrupper, under så många år, utan att någon enda person under hela denna period begärt pappren på bordet eller själv tagit fram fakta bakom alla lösa anklagelser. "Alla" har lika okritiskt accepterat polisens utsagor såsom varande Guds egna ord i dess renaste form och därför den enda och absoluta sanningen. Med synnerligen enkla medel hade vilken rättsivrande journalist eller politiker som helst i detta land, kunnat begära fram bakgrundsmaterialet. Sammanställt statistiken. Synat. Lagt korten på bordet och avslöjat bluffen.

2. Utpressning.

Grundfakta: 27 fall på 21 år och 112 personer.

$27 \text{ fall}/112 \text{ medlemmar} = 0,241 \text{ brott/person}$

$27 \text{ fall}/21 \text{ år} = 1,286 \text{ brott/år}$

$1,28/112 = 0,011 \text{ brott per person och år}$

Ett samhällshot? Knappast! Satt i perspektiv: 1,28 fall per år och 0,011 brott utslaget per år och medlem. Ännu en gång avslöjas och uppenbaras en polisär bluff mitt framför våra ögon. För inte heller vad gäller brottstypen utpressning föreligger således några som helst faktamässiga eller forskningsmässiga rön som stödjer polisens utsaga. Tvärtom, sett i detta perspektiv, med specifika siffror i svart på vitt, inser nog de flesta att sagan om bikers som samhällshot är just bara en saga framkallad ur en önskan om större resurser för poliskåren att bekämpa ett egenkonstruerat bikermonster.

För 27 fall på 21 år och 112 medlemmar av utpressning kan inte med bästa vilja i världen vare sig kallas samhällshotande och systemhotande eller vara systematiskt iscensatt!!

3. Trafikbrotten svarar för 34,4 %, Narkotikabrotten för 11,4 %. Förhållandevis höga och ökande siffror för dessa brottskategorier. Trafikbrotten mestadels på grund av den ständigt ökande kontrollen, övervakningen och punktmarkeringen. Narkotikabrotten på grund av att eget bruk under perioden kriminaliserats då nästan samtliga brott går att finna under denna kategori. (För vidare kommentarer kring trafik-och narkotikabrott, se kapitlets två avslutande stycken)

4. Ur Brå: s material kan man även utläsa att 25 av mc-klubbarnas 100 medlemmar var helt ostraffade och att ytterligare 22 medlemmar hade högst ett par ärenden på sig. Däremot svarade 25 individer själva för 2/3 av den sammantagna brottsligheten, 505 av 756 åtal, samt 111 av 151 års fängelse. Vad berättar då dessa fakta berätta för oss? Jo, att en liten klick av medlemmarna svarar för en väldigt stor del av brottsligheten. Detta i sig, bevisar och talar ju starkt för att det inte är klubbarna utan de enskilda medlemmar, som själva eller tillsammans med utomstående står för de kriminella aktiviteterna. Ty hade kriminaliteten varit styrd och beslutad av klubbarna hade brottsligheten varit tämligen jämnt fördelad över medlemmarna. Vidare, för att fog skulle finnas att kalla mc-klubbar för kriminella organisationer skulle också samtliga medlemmar nödvändigtvis vara fällda för samma brott, vid ett och samma tillfälle. Alternativt måste klubbarna beslås med att antingen ha kriminalitet som yttersta idé och metod eller att ha fattat beslut om kriminella handlingar, utfört desamma samt att det ekonomiska utfallet av handlingarna, tillfallit klubben. För att detta skulle vara fallet har aldrig ens skuggan av ett bevis framlagts!!

Liknande tankegångar uttalar och följer Janne Flyghed, professor i allmän kriminologi, *“Kriminella mc-gäng skulle vara en adekvat benämning om det finns sådana som har som huvudsaklig verksamhet att begå brott och att detta omfattar samtliga personer som är medlemmar.”*

5. Bikerstatistiken Brå: –1998:

Grundfakta: 756 åtalpunkter och 151 års fängelse på 100 medlemmar och 12 år.

$756 \text{ åtalpunkter}/100 \text{ medlemmar} = 7,56 \text{ per individ}/12\text{år} = 0,63 \text{ åtal per år och medlem.}$

Statistik över antal domar finns inte tillgänglig när det gäller Brå: s undersökning.

Bikerstatistiken 1987—2007:

Grundfakta: 1330 åtalpunkter och 284 års fängelse på 112 medlemmar och 21 år
1330 åtalpunkter/112 medlemmar = 11,87/medlem/21 år = 0,56 åtal per år och medlem
Antalet domar: 621 st. =/112 medlemmar = 5,54 domar/21 år = 0,26 domar per år och medlem.

Cirka ett halvt åtal per år och medlem i snitt. Kan då dessa tal sägas bekräfta polisen och medias anklagelser rörande bikers och bikerklubbarnas omfattande kriminalitet? Nej, tvärtom. Siffrorna är överraskande låga och modesta och utgör istället ännu ett bevis för att bikerkriminaliteten är de enskildas kriminalitet och inte klubbarnas. Ett annat intressant faktum är att antalet åtal per år och medlem jämförelsevis är lägre under perioden 1987-2007 än under perioden –1998 i Brå: s statistik. Detta bevisar att brottsligheten de facto sjunker och inte ökar ibland bikers. Således precis tvärtemot vad polis och media hela tiden låter påskina!!

Tabell 2: Statistik över systemhotande brottslighet inom bikerkulturen.

Brottstyp	- 1998	- 2007
Misshandel	83	118
Mord, Dråp, Människorov, Stämpling	7	5
Vapenbrott	87	109
Våldsamt motstånd, Hot eller Våld mot tjänsteman	35	68
Ofredande, Hemfridsbrott, Övergrepp i Rättssak, Mened	14	27
Olaga tvång, Olaga hot, Olaga frihetsberövande	32	42
Utpressning	4	27
Totalt	262	396

Kommentarer och slutsatser över materialet i Tabell 2:

1. Bikers hade i Brå: s material under åren 1987 till och med 1998 begått

262 systemhotande brott/100 medlemmar = 2,62 brott/person.

262 brott/11 år = 23,8 brott/år

23,8/100 = 0,238 brott per person/år

Bikers hade i SR: s granskning under åren 1987 till och med 2007 begått:

396 brott av systemhotande karaktär/112 medlemmar = 3,54 brott/person och år.

396 brott/21 år = 18,9 brott/år

18,9/112 = 0,168 brott/person/år

2. Brotten av så kallat systemhotande karaktär har, i motsats till vad polisen uttalar, således inte ökat. Tvärtom, minskar de över tid. Så har polisen medvetet simulerat fram en skräckvision av bikern som ett systemhotande vidunder. Denna imaginära vision är dock icke byggd på vare sig sanning eller fakta. Nej, den är byggd uteslutande av drömmars stoff och fantastier samt på en het önskan om större resurser, förbättrade övervakningsmöjligheter samt ett nytt super-FBI.

Som stöd för detta mitt påstående kallar jag härmed polisen själv till vittnesbåset, i form av Rikskriminalpolisen: Samtidigt menar Rikskriminalpolisens Kriminalunderrättelsetjänst KUT *“att rädslan tycks vara större än befogat. Faktiska hot och faktiskt utförda hämndaktioner, motiverar inte den upplevda omfattningen av de problem som rättsväsendet kan möta i samband med mc-gängen. ... finns en rädsla som endast delvis är berättigad. Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan... På så sätt har medier och polis också förstärkt mc-gängens systemhotande karaktär.”* (Citat ur Brå: s rapport 1999:6, MC-Brott)

En annan tveksamhet vad avser statistiken rörande systembrottslighet utgörs av själva brottskategorierna. Utgör nödvändigtvis samtliga brott mot vapenlagen och alla misshandelsfall en systemhotande verksamhet? Måste innehavet av en pistol eller ett liknande föremål förutsätta att någon hotar själva samhällssystemet och planerar att ge sig på statsministrar, vittnen eller någon “höjdare”? Skulle man inte kunna tänkas inneha ett vapen i syfte att t.ex. skydda sig själv? Måste det faktum att man som biker slår ner en person som utmanar eller provocerar en t ex i ett gatuslagsmål, med automatik innebära att man är ett hot mot stat och säkerhet i ett land?

Om ett misshandelsfall innefattar att man klår upp ett vittne som skall vittna emot en i kommande rättegång då är misshandeln självklart en systemhotande handling, ja. Men “vanliga” misshandelsfall kan ju inte med bästa vilja i världen kategoriseras såsom systemhotande varför statistiken borde uppdelas i ovidkommande och adekvata, systemhotande misshandelsfall. Antalet systemhotande brott hade då självfallet blivit väsentligt mycket lägre avseende bikers vilket förmodligen är orsaken till att denna naturliga uppdelning inte heller ägt rum!

Jag skulle vilja avsluta denna artikel om bikerkriminaliteten med två citat och en avrundande kommentar. Först ut är ett citat ur boken Olja, krom och manlig gemenskap: Stephen Lyng och Mitchell L. Bracey, JR – Den enda procenten berövas gadden: *“Även om Änglarnas utforskning av gränserna för den egna livsstilen förledde vissa klubbmedlemmar att begå smärre lagbrott, var de i sitt allmänna mönster av kriminella aktiviteter inte annorlunda än andra män från underklassen. Men deras subkulturella identitet och särpräglade stil gjorde dem till väl synliga måltavlor för polisiära åtgärder.*

Enligt Thompson utsattes Änglarna i samband med sina träffar rutinmässigt för polisens trafikkontroller, vilket ledde till åtskilliga åtal för mindre överträdelse som normalt skulle ignoreras.. Den primära effekten av denna praxis blev att brottsregister för klubbmedlemmar upprättades genom en process av selektiv lagtillämpning. Änglarna kanske inte bröt mot lagen oftare än andra motorcyklister, men de blev mycket oftare än den mera slätkammade majoriteten uppskrivna för de överträdelse de begick. Det kriminella mönster som utvecklades bland Änglarna under dessa år skapades alltså lika mycket genom den av polisen utövade sociala kontrollen som på grund av enskilda Änglars benägenhet för brott.”

Avsnittet refererar till Hunter Thompson och hans bok Hell’s Angels.

Mitt andra och sista citat väljer jag ur boken "Svensk Maffia", sidan 82. "*..här var det ordningspolisen med piketstyrkan i spetsen, som fick i uppdrag att punktmarkera mc-klubbarnas medlemmar och supportrar ute på stan och i trafiken. Mängder av anmälningar skrevs om rödljuskörningar, bristande bilbältesanvändning, rattfylleri och ringa narkotikabrott*".

Detta är nyckeln till bikers förhöjda lightbrottslighet (mindre allvarliga förseelser) vad exempelvis avser trafik-och narkotikabrott. Kontrolleras ditt fordon och ditt blod ideligen kommer det givetvis att ge utslag i statistiken. Utslaget hade förmodligen blivit detsamma vilken befolkningsgrupp som än utsatts för liknande granskning avseende fordonskontroller, blodprov, skattefusk och svartarbete. Det är inte mängden av gruppernas vardagsbrottslighet som skiljer sig åt. Det är antalet kontroller och det repetitiva och systematiska i ett kontrollerandet som uteslutande drabbar bikerkulturen som självklart i faktiska tal genererar fler fall av exempelvis bristande bilbältesanvändning.

Källor: Brå:s rapport MC-Brott 1999:6. Kan laddas ned gratis från:

<http://bra.siteseeker.se/?q=mc+brott+1999%3A6B>

Sveriges Radios granskning av mc-gängens brottslighet:

<http://www.sr.se/cgi-bin/ekot/artikel.asp?Artikel=1418325>

Olja, krom och manlig gemenskap: Stephen Lyng och Mitchell L. Bracey – Den enda procenten berövas gadden

Svensk Maffia – Lasse Wierup & Matti Larsson

Peter Schjerva för Payback Sverige

3. Känner Ni till vad forskningen säger om bikerklubbarna?

Denna artikel behandlar vad Brå, Brottsförebyggande Rådet, uttalat om Sveriges bikerklubbar. Vad är det då för speciellt med just Brå som gör att jag vill informera om deras verksamhet? Jo, Brå utgör själva centrumet för all forskning och utvecklingsverksamhet inom rättsväsendet och arbetar utefter ett direkt uppdrag från Sveriges Regering samt svarar samtidigt för Sveriges officiella kriminalstatistik. Brå är vidare den enda forskningsenhet som arbetar kring att forska och utvärdera så kallad organiserad brottslighet varför det är speciellt intressant för alla journalister och politiker som arbetar med att skildra eller fatta beslut utefter olika fenomen i kring detta ämne att känna till vad just Brå uttalat i fråga om Sveriges bikerklubbar.

http://www.bra.se/extra/pod/?action=pod_show&id=2&module_instance=9

Snabba fakta kring bikerklubbarna enligt Brå!

Vi börjar med ett mycket intressant uttalande hämtat från Brå-rapporten 2002:7:

Sidan 42: *"Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss grupptillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån av vad han har gjort. Annorlunda uttryckt: medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är.....Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb".*

Vi fortsätter direkt med ett citat hämtat ifrån rapporten 2008:22: Sidan 71: *"Även om Brå inte gjort någon studie på senare år som tar sikte på mc-gängen utan mer kommit i kontakt med deras aktivitet genom en rad andra studier, talar mycket för att dessa grupperingars brottslighet ofta överskattas. De spelar exempelvis en roll som indrivare av skulder (Brå 2007c) och kan utföra andra uppdrag i företrädesvis byggbranschen där svart arbete sker i organiserade former (Brå 2007b) men även om samtliga personer i den kriminella mc-miljön skulle hamna i fängelse torde det inte nämnvärt påverka organiserad brottslighet i Sverige".*

Ur den kanske viktigaste rapporten av dem alla, MC-Brott 1999:6, som är den enda forskningsbaserade utredningen rörande bikerklubbarnas verksamhet som någonsin utförts i Sverige, citerar jag följande väldigt talande stycken:

Sidan 7: *"Brottsligheten är alltså ojämnt fördelad. Detta stärker hypotesen om att de svenska mc-gängens brottslighet främst begås av vissa grupper av medlemmar och då inte i organiserad form. De åtgärder som samhället vidtar mot mc-gängen bör således, för att vara effektiva, främst riktas mot de medlemmar som begår brott i organiserad form".*

Sidan 8: *"...så begås merparten av vad som brukar kallas mc-relaterad brottslighet endast av någon eller några medlemmar. Dessa mindre grupper agerar ibland tillsammans med personer utanför gängen. Enligt KUT ska mc-gängen alltså inte förstås som brottsorganisationer i traditionell mening".*

Sidan 30: *"I material hos Rikskriminalpolisen i Sverige, framstår inte mc-gängen som brottsorganisationer av klassiskt snitt. Organiserad brottslighet sägs dock förekomma. Det kan till exempel handla om att grupper av medlemmar -ibland tillsammans med personer utanför gängen -ägnar sig åt illegal verksamhet. Men den grupp som ägnar sig åt organiserad brottslighet är i sådana fall inte liktydigt med mc-gänget".*

Sidan 35: *"Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan"*.

Sidan 36: *"Även om hänsyn tas till de brott för vilka det finns skäliga misstankar, ger det sammantagna utdraget ur PBR-registret inga belägg för att mc-gängen i sin helhet kan likställas med traditionella brottsorganisationer"*.

Jag avslutar med ett citat från hösten 2010 där Lars Korsell, Brå-chef över enheten för forskning om ekonomisk och organiserad brottslighet, i en intervju för Sveriges Radio, Upplandsnytt, gör ett flertal intressanta uttalanden. Korsell uttalar i intervjun att förbud mot så kallade mc-västar i krogmiljö är ett exempel på när samhället gått för långt i sin brottsbekämpande verksamhet. Korsell finner det även problematiskt att polis och media pratar om mc-gängskriminalitet och markerar att Brå tar avstånd från förföljelserna mot mc-klubbarna med orden: *"Vår bild är nog den att de här mc-gängen är inte kriminella organisationer eller egentligen kriminella utan att det finns personer i gänget som är involverade i kriminalitet"*.

Brå har genom alla år således hållit en konsekvent linje och hävdar att mc-kriminaliteten dels är gravt överdriven och dels uteslutande ett resultat av enskilda individers kriminalitet!

Källor:

Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet-lösa maskor eller fasta nätverk?
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=02042522599.pdf&url=/dynamaster/file_archive/050124/d0821a9989fed009e74a5a1047d081c3/02042522599.pdf

Brå-rapport: MC-Brott 1999:6:
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=99062318120.pdf&url=/dynamaster/file_archive/050124/f6dbda9ec98d5595541ead6e4a71a8c5/99062318120.pdf

Brå-rapport 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet:
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=14_projekt_mot_organiserad_brottslighet_webb.pdf&url=/dynamaster/file_archive/081111/a99cf2ca1c6157bc83786129387ed1a9/14_projekt_mot_organiserad_brottslighet_webb.pdf

Länk till intervjun med Lars Korsell:
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=114&artikel=4090647>

Peter Schjerva för Payback Sverige

4. Intervju med Sveriges enda bikerforskare!

Nättidningen Payback har intervjuat Sveriges enda "bikerforskare". Detta som ett led i att utröna vilka forskningsmässiga grunder som föreligger för den stigmatisering av mc-klubbarna som fått ett alltmer accepterat förlopp under de senaste åren. Finns det konkret fog för förföljelsen eller är det uteslutande en akt av att tillskansa sig alltmer resurser från polisens sida? Läs vad forskningen säger:

Berätta lite om dig själv: Stig Grundvall, fil dr, Göteborgs Universitet. Författare till avhandlingen: Vagabond MC -Gemenskap. manlighet och marginalitet. En studie av en västsvensk bikerklubb.

1. Vad jag förstår är du den ende i Sverige som har skrivit en avhandling om bikerkulturen. Stämmer det? Vilket mottagande har du fått?

Ja, det stämmer, jag är den ende i Norden och en bland fyra i världen (enligt mina efterforskningar) som genomfört en etnografisk studie av bikerkulturen. Jag har fått mycket uppskattning för arbetet som sådant. Däremot har nog många svårt att få ihop den beskrivning jag gör av bikers med den bild som framträder i media i form av reportage om "MC-gäng" och "organiserad brottslighet". I den demonisering av outlawbikers som uppstått finns ingen plats för mera nyanserade inslag.

2. Du har forskat rörande bikerkulturen och därvid levt nära en klubb och deltagit i olika bikerevenemang. Utifrån dessa upplevelser: Vad är din uppfattning rörande kriminaliteten inom bikerkulturen? Är brottsligheten inom kulturen ett resultat av enskilda individers kriminalitet eller ser du att klubbarna är kriminella organisationer?

Det är svåra frågor. Som alltid när det gäller kriminalitet så är det inget man skyltar med. Även om bikerkulturen har tydliga regler för medlemmar och medverkan är det en omöjlighet, som jag ser det att med säkerhet säga att det inte finns klubbar som sysslar med organiserad brottslighet. Det skulle innebära att någon hade fullständig insyn i varje klubb som existerar. Ännu mera osäkert är det att påstå motsatsen att klubbarna är kriminella. I det läget måste man utgå från att människor är oskyldiga tills motsatsen bevisats och luta sig mot den forskning som finns inom området. Forskningen hävdar samfällt, vare sig man fördömer kulturen eller inte, att det inte finns något belegg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet.

Samtidigt kan man inte bortse ifrån att det inom kulturen finns personer som är kriminellt belastade och att bikers emellanåt är representerade i kriminella sammanhang. Det låter motsägelsefullt men går att förstå utifrån gällande policy inom kulturen: om att klubben inte lägger sig i privata förehavanden så länge det inte inverkar på klubbverksamheten. Samtidigt måste man tillstå att det många gånger är en hård verklighet och att det är en prestation att kunna leva som outlaw men inte bli kriminell. Bevisligen tycks åtskilliga klara den balansgången.

Ibland hörs resonemang som att det finns ett "mörkertal" och att etablerade medlemmar "låter andra göra jobbet". Resonemanget är inte hållbart, då övervakningen av nämnda klubbar är rigorös. Lagar och rättsväsende är inga perfekta konstruktioner, men vi har inga bättre alternativ. Ingen skall därför behöva bli dömd på oklara grunder. Det sätter rättssäkerheten ur spel och urholkar på sikt demokratin.

Som svar på din fråga så fortsätter jag att se brottsligheten inom kulturen som ett resultat av enskilda individers kriminalitet tills annat är bevisat. Det går inte att bygga fakta på enskilda polismäns uttalanden, det måste till mer forskning i linje med den som gjordes av BRÅ 1999.

3. *Polisen och de med dem samverkande myndigheterna har fått ett stort antal miljoner och stora resurser för att bekämpa grov, organiserad brottslighet? Anser du denna satsning befogad vad avser mc-klubbarna?*

Begreppet organiserad brottslighet (organized crime) kom att användas i USA under 1920 och 1930-talet och involverade till stor del den korruption som fanns inom polis- och rättsväsende. Under 1950-talet kom organiserad brottslighet att riktas utåt och blev nästintill liktydigt med "maffian". Därefter har begreppet flitigt kommit att användas mot grupper utanför det "respektabla samhället". Det finns ett flertal definitioner av organiserad kriminalitet, men den som numera tycks gälla är från år 2000 och antogs som en allmän konvention av FN (Wienkonventionen), för att få en gemensam och enhetlig definition av begreppet. Problemet med denna definition, är att i princip varje ungdomsgängs aktiviteter och en del av det man brukar kalla "vardagskriminalitet" skulle kunna klassificeras inom ramen för organiserad kriminalitet. Om man ser till de kriterier som gäller är frågan snarare vad är det som inte kan hänföras till organiserad kriminalitet.

Apropå miljonsatsningen tror jag inte att polisen blir effektivare bara för att man bygger upp en större byråkratisk apparat eller för den delen skapar ett svenskt/europeiskt FBI. "Samverkan" tycks vara vår samtids nyckelord. I Göteborg har vi nu flera exempel, som "Ung och Trygg" och "Kunskapscentrum mot organiserad brottslighet", på hur myndigheter går samman över myndighetsgränser. Ändamålet tycks helga medlen trots att det handlar om att övervaka medborgare på oklara grunder. I undantagsfall kan kanske sådana konstruktioner försvaras, men när samarbetet systematiseras utifrån repressiva utgångspunkter bör varningsflagg hissas.

Vad gäller MC-klubbarna tror jag att de har varit användbara för att konkretisera "organiserad brottslighet". Med sin framtoning syns och märks de i offentliga sammanhang och väcker samtidigt moralisk förfäran. De stora bovarna är svåra att använda för sådana ändamål eftersom de oftast lyser med sin frånvaro. Däremot kan man inte bortse från att polisen kan behöva ha koll på vissa individer inom bikerklubbarna, som kan vara benägna att tillsammans med andra nätverk bedriva kriminella operationer. Men det måste skötas utifrån gällande rättsprinciper och anta något sånär rimliga proportioner.

Om inte "organiserad brottslighet" räcker som begrepp utan att man nu har börjat använda "grov organiserad brottslighet". Vad skall man ta till härnäst. Blir det "mycket grov organiserad brottslighet"?

4. *Du skrev i den avhandling följande: "Jag har blivit varse att det är människors liv jag skriver om. Livsöden är inte oberörbara men kräver en särskild omsorg. En medmänsklig varsamhet är på sin plats. Det etiska ansvaret människor emellan måste alltid utgå från respekten för individens integritet". Hur ser du utifrån detta uttalande på allmän publicering av namn och bild då människor inte är dömda för brott utan då publicering sker endast på grundval av att personerna ifråga medlemmar i en mc-klubb?*

Det är en milsvid skillnad i infallsvinkel om man som jag följt en bikerklubb på nära håll och lärt känna individerna eller om man som reporter utgår från inställningen att man har med "samhällets fiender" att göra. Rent allmänt tycker jag inte om den trend som alltmer gör sig gällande inom journalistik att nyhetsvärde och allmänintresse gör att man tar sig rätten att hänga ut människor i media. Att göra allmänheten delaktig i någon form av folkdomstol är att ta flera steg bakåt i civilisationsprocessen.

Det finns också en tendens att peka ut individer som oförbätterligt kriminella. Har du begått ett antal kriminella handlingar så tycks det som kategorin kriminell tar överhanden, hur mycket du än har sonat ditt brott. Kriminalstatistiken är inte alltid så munter på området, många återfaller. Trots det måste avtjänat straff respekteras på så sätt att individen ges en chans att börja om.

Tillbaka till din fråga: Om någon, vem det än må vara, hängs ut i media på förhand utan att vara dömd eller är synnerligen misstänkt för ett allvarligt brott, är det självfallet förkastligt. Att någon är medlem i en mc-klubb förändrar inte på något sätt det ställningstagandet.

5. Du skriver i din avhandling "I en senare rapport från Brottsförebyggande rådet visar Sverker Jönsson (BRÅ, Rapport 2002:7) hur den sociala kategoriseringen blir bestämmande för hur alla bikers tenderar att behandlas av myndigheter, media och i slutändan allmänheten. Han jämför med hur man tidigare behandlade "tattarna"... och menar att det inte är den kriminella handlingen som stämplar bikern utan tillhörigheten till den sociala kategorin, bikers. Han ser en stor fara i att det inte är individens handlingar utan den valda livsstilen som blir betecknande för samhällets avståndstagande." Anser du, utifrån din skrivning, att det i själva verket är så att kriminaliseringen av bikers bygger på tillhörigheten till bikerkategorin och inte på de kriminella handlingarna?

Jag citerar Sverker Jönsson för att göra läsaren uppmärksam på paralleller i historien. Om man läser Birgitta Svenssons avhandling "Bortom all ära och redlighet – Tattarnas spel med rättvisan" så finner man att resandefolket (tattarna) tenderade att kriminaliseras på grund av tillhörighet i en social kategori. Det stora flertalet var med all sannolikhet inte kriminella. Däremot fanns det individer bland "tattarna" som mer eller mindre var kriminella och som utnyttjade kriminalitetsstämpeln till att skaffa sig förmåner och på sätt bidrog till stämplingen.

Bikers situation är inte densamma, men det finns vissa paralleller. Det finns givetvis individer som bidrar till att bilden av bikers är som den är och att allmänheten drar alla över en kam. Men det är också här man tappar bort proportioner och nyanser. Om några klubbar eller avdelningar betar sig illa gäller det då alla inom samma kategori? Om någon/några i en klubb begår brottsliga handlingar innebär det med självklarhet att de andra i klubben också är inblandade? Bevisligen finns det åtskilliga personer som inte är dömda för några allvarligare brott inom klubbarna. Det är ur rättssynpunkt förkastligt att döma människor enbart utifrån religiös, etnisk, sexuell eller som i detta fall kulturell och klubbmässig tillhörighet. Det tycks som nyckelorden "MC-gäng" och "organiserad brottslighet" har en tendens att sätta demokratiska spelregler ur funktion.

6. ”Växelverkan mellan medias exponering av extraordinära händelser och polisens hantering av hotbilder. Genom ständiga upprepningar skapas ett hotmedvetande hos allmänheten oberoende av vad kriminologisk forskning visar. Detta bidrar till att tvångsmedlens expansionsprocess blir självförstärkande. Det finns således en risk att bikers stämplas som kriminella, inte för att de begått ett brott, utan för att de tillhör en viss kategori som av polisen betraktas som potentiellt kriminella” Anser du att det är det som skett vad gäller bikerkulturen, att det genom ständiga upprepningar, medias exponering och polisens hotbildsuppmålning, skapats ett hotmedvetande rörande bikers som inte har med klubbarnas kriminalitet att göra?

Sociologen Niels Christies och Kettil Bruuns beskrivning av ”den gode fienden” passar väl in på vad bikers får representera i samhället. Deras tanke är att en fiende är god när den uppfattas som ett större hot än den egentligen är. Fienden skall verka tillräckligt ondskefull för att injaga skräck i allmänheten, stark nog att bjuda motstånd ett tag men tillräckligt svag för att staten alltid ska kunna gå segrande ur striden. Ingen får ställa sig på den gode fiendens sida, för fienden måste kunna bekämpas utan att kritiska röster gör sig hörda. Hotbilden fyller naturligtvis en viktig funktion i att den döljer och drar uppmärksamheten från andra avigsidor av samhället.

Jag har under tio års tid följt vad som tas upp av media vad gäller bikers. Det man kan säga är att det händer saker i bikerssammanhang. Men följer man upp enskilda händelser så är de för det första oftast uppförstorade, för det andra tas samma händelse upp upprepade gånger så att det ser ut som det är flera händelser och för det tredje så visar det sig att kopplingen till bikerklubbarna många gånger är tveksam. Men det säljer!

Vad jag förstått känner mera insatta poliser till överdrifterna men samtidigt så har de svårt att ta avstånd från något som gagnar deras verksamhet i form uppmärksamhet och utökade resurser. Politikerna kan å sin sida visa på handlingskraft genom att föreslå åtgärder mot kriminalitet. Det tycks vara en säker karriärväg. Kort sagt: det handlar om överdrifter.

7. ”Det finns en naturaliserad bild. Den är naturaliserad i den bemärkelsen att den blivit upprepade tillräckligt många gånger och därigenom kommit att betraktas som odiskutabel. Varje diskussion eller beskrivning av hur bikers beter sig, som avviker från denna bild, blir till ett försvarstal”. Vad är din analys eller åsikt om hur bikerkulturen skall kunna åstadkomma en förändring och skiftning i denna bild av mc-klubbarna?

Sociologen W. I. Thomas myntade uttrycket: ”Om människor definierar situationer som verkliga blir de verkliga till sina konsekvenser”. Det är så en ”naturaliserad bild” fungerar. Man tolkar omständigheter så att de passar in i den verklighetsuppfattning man har eller har bibringats. När väl etiketter som organiserad kriminalitet är allmänt accepterade tenderar allt som hävdas om motsatsen att ändå betraktas genom en redan på förhand inställd lins. Just begreppets otydlighet gör det också svårt att hävda motsatsen. I det långa loppet tror jag ändå att det har effekt att klubbarna själva går ut och tar avstånd ifrån kriminalitet och står upp som exempel på motsatsen. Jag tror också att det är viktigt att klubbarna tar avstånd från personer/aktiviteter som felaktigt förknippas med klubben.

8. ”Om bikerkulturen på ett onyanserat sätt fortsätter att vara måltavla för repressiva insatser från samhällets institutioner är det stor risk att den klyfta som idag finns mellan bikerkulturen och samhället inte går att överbrygga”. Vad är din åsikt att bikers, politiker, polis och media nu borde göra för att överbrygga en sådan klyfta? Det går bra att peka olika medel för de olika aktörerna.

För mig är det en del av en större fråga som blir allt mer uppenbar och som jag skrivit om tidigare. Vi går mot vad man brukar kalla för ett 2/3 delssamhälle. Kort sagt skulle man kunna beskriva det som att: för att 2/3 delar av medborgarna i ett samhälle ska kunna må bra och slippa bekymra sig så måste 1/3 del hållas utanför. Dom får skylla sig själva.

Det är flera grupper som berörs och utdefinieringen kan se ut på olika sätt. Den stora frågan här är segregationen. Bikers ser jag som en projektionsskärm för saker som man inte vill kännas vid i ett ”välordnat samhälle” och det handlar troligtvis mer om moral (eller brist på moral) än lagöverträdelser. Det som jag ser som absolut viktigast är att bevara eller återupprätta en gemensam välfärd där alla ges möjligheter till ett anständigt liv. Det är viktigt för dem som är utanför, men på sikt minst lika viktigt för den omhuldade majoriteten för att den inte skall behöva låsa in sig. Samhället har förändrats se senaste 20 åren och det finns ingen väg tillbaka, men ett framväxande samhälle måste bygga på tolerans för olikhet samtidigt som samhörigheten upprätthålls. Det vår enda chans, som jag ser det.

9. Anser du det vara bråttom att överbrygga dessa klyftor, med ett annat ord kan det snart vara för sent enligt din bedömning?

Jag svarade lite undanlidande och i stora drag på din förra fråga och det beror på att jag inte har några färdiga svar. Men om jag gör ett försök att koppla den till bikers förhållande till politiker, polis och media så tror jag motsättningarna kommer att finnas där, men så småningom tonas ner. Klyftan mellan bikers och polis är till viss del importerad från USA och är egentligen inte så stor, som jag ser det. Dialogen har funnits tidigare och den går att upprätta igen. Däremot har nog media svårare att släppa sin ”guldkalv”, men sensationsvärdet brukar vara färskvara. Politikerna följer opinionen och ju mer prestige man har satsat i en ståndpunkt desto svårare är det självfallet att nyansera den.

Det som håller på att uppstå är något som den norske sociologen Ottar Brox kallar för ”strukturfascism” eller ”fascismgenererande strukturer” som tvingar de små i samhället att bekämpa varandra för att värna om marginella fördelar, samtidigt de grupper som fattar de avgörande besluten vad gäller arbetsmarknad och näringsliv förblir oantastliga. Akuta motsättningar mellan olika delar av arbetarklassen, ibland i form av etniska konflikter, döljer på så sätt de verkliga maktförhållandena.

Nej, det är inte för sent. Men det är en större fråga, som jag ser det, som inrymmer allas samhällsansvar, och där måste makteliten tänka om och visa på det goda exemplet och inte bara se till egen personlig vinning.

10. ”Med andra ord kommer jag aldrig att kunna ge en fullständig bild av bikerkulturen utifrån min temporära delaktighet. Det är överhuvudtaget inte möjligt. Som jag ser det handlar mitt arbete om att jag kommer som en främling på besök och navigerar mig fram som en utomstående som försöker förstå fenomenet inifrån.” Vad anser du, utefter denna din skrivning, om boken Svensk Maffias trovärdighet, då författarna inte en sekund deltagit i bikerlivet?

Den är aningen spekulativ och kunde ha skrivits med enbart tidningsartiklar som underlag. Resultatet hade blivit ungefär detsamma. Det hade varit mer sympatiskt om författarna åtminstone hade satt ett frågetecken efter, eller citationstecken runt, ordet maffian. Författarna driver en tes som ju längre boken framskrider blir allt mer ohållbar och där diskussionen om maffia på sina ställen blir direkt motsägelsefull. Facklitteraturen om maffian återspeglar helt andra förhållanden. Tyvärr tycks boken tillfredsställa en voyeuristiska behov hos allmänheten av att få en exotisk inblick i ”det andra”.

11. När får vi se din avhandling utkomma i en populärversion?

Ingen aning, knappast någon populärversion, det finns det tillräckligt många av den sorten ändå.

Länk till Stig Grundvalls doktorsavhandling: Gemenskap, manlighet och Marginalitet: https://gupea.ub.gu.se/dspace/bitstream/2077/10309/1/gupea_2077_10309_1.pdf

Peter Schjerva för Nättidningen Payback / Payback Sverige

5. Tretton röster om mc-kriminaliteten

Kan tretton stycken olika välrenommerade experter och/eller utredningar rörande mc-kriminalitet i princip påstå samma sak och likväl ha fel? Skulle det inte istället kunna vara så att det svenska polisväsendet, som år ut och år in påstått att mc-klubbarna är kriminella utan att framlägga ett enda faktiskt bevis, istället är den part som har fel i sak och far med osanning? Läs och döm själva!

Lars Korsell, Chef för enheten för forskning om ekonomisk och organiserad brottslighet på Brottförebyggande Rådet (Brå)

I en intervju för Sveriges Radio, Upplandsnytt, poängterar Brå-chefen Lars Korsell ett antal intressanta faktum som om man lägger ihop dem ger en väldigt klar bild över att Brå tar avstånd från förföljelserna mot mc-klubbarna, markerar att polisen ljuger när de målar upp en bild över att den organiserade brottsligheten ökar och att förbud mot gängemblem på krogar är ett exempel på när samhället gått för långt i sina försök att bekämpa gängkriminalitet. Och, viktigast av allt fastslår Brå-chefen mycket tydligt angående mc-klubbarna: Han tycker det är problematiskt att polis och media pratar om mc-gängskriminalitet: "Vår bild är nog den att de här mc-gängen är inte kriminella organisationer eller egentligen kriminella utan att det finns personer i gänget som är involverade i kriminalitet".

Källa: <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=114&artikel=4090647>

Brottsförebyggande Rådet (Brå)

Brå har genom åren hållit en konsekvent linje och hävdar att mc-kriminaliteten dels är gravt överdriven och dels ett resultat av enskilda individers kriminalitet. Som bevis för det senare svarar hela rapporten MC-Brott 1999:6. Ur de övriga två nedan länkade rapporterna har jag här tänkt citera ett antal uttalanden:

Vi börjar med ett mycket intressant uttalande från Brå-rapporten 2002:7:

Sidan 42: "Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss grupp tillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån vad han har gjort. Annorlunda uttryckt: medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är.....Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb".

Ur rapporten 2008:22 plockar jag följande citat:

Sidan 71: "Även om Brå inte gjort någon studie på senare år som tar sikte på mc-gängen utan mer kommit i kontakt med deras aktivitet genom en rad andra studier, talar mycket för att dessa grupperingars brottslighet ofta överskattas. De spelar exempelvis en roll som individer av skulder (Brå 2007c) och kan utföra andra uppdrag i företrädesvis byggbranschen där svart arbete sker i organiserade former (Brå 2007b) men även om samtliga personer i den kriminella mc-miljön skulle hamna i fängelse torde det inte nämnvärt påverka organiserad brottslighet i Sverige".

Sidan 74: "Ändå är det troligen en begränsad del av organiserad brottslighet som i grunden påverkats. Det har att göra med att brottslighetens nätverksstruktur gör den särskilt motståndskraftig och därför svår att bekämpa. Det är i själva verket bristen på organisation och hierarkiska strukturer som gör den svår att motverka (Brå 2005). Om brottsligheten hade bestått av stora pyramidliknande kriminella organisationer med "medlemskap" hade de varit lättare att skada. Satsningen har haft ett begränsat fokus genom att exempelvis mc-gängen eller andra namngivna gäng fått en större plats än vad deras brottslighet motiverar".

Och slutligen väljer vi citat ur rapporten MC-Brott 1999:6:

Sidan 7: "Brottsligheten är alltså ojämnt fördelad. Detta stärker hypotesen om att de svenska mc-gängens brottslighet främst begås av vissa grupper av medlemmar och då inte i organiserad form. De åtgärder som samhället vidtar mot mc-gängen bör således, för att vara effektiva, främst riktas mot de medlemmar som begår brott i organiserad form".

Sidan 8: "...så begås merparten av vad som brukar kallas mc-relaterad brottslighet endast av någon eller några medlemmar. Dessa mindre grupper agerar ibland tillsammans med personer utanför gängen. Enligt KUT ska mc-gängen alltså inte förstås som brottsorganisationer i traditionell mening".

Sidan 30: "I material hos Rikskriminalpolisen i Sverige, framstår inte mc-gängen som brottsorganisationer av klassiskt snitt. Organiserad brottslighet sägs dock förekomma. Det kan till exempel handla om att grupper av medlemmar -ibland tillsammans med personer utanför gängen -ägnar sig åt illegal verksamhet. Men den grupp som ägnar sig åt organiserad brottslighet är i sådana fall inte liktydigt med mc-gänget".

Sidan 35: "Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan. Möjligen lever mc-gängen i större utsträckning upp till denna dramatisering idag, än tidigare".

Sidan 36: "Även om hänsyn tas till de brott för vilka det finns skäliga misstankar, ger det sammantagna utdraget ur PBR-registret inga belägg för att mc-gängen i sin helhet kan likställas med traditionella brottsorganisationer".

Källor: Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet-lösa maskor eller fasta nätverk?
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=02042522599.pdf&url=/dynamaster/file_archive/050124/d0821a9989fed009e74a5a1047d081c3/02042522599.pdf

Brå-rapport 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=14_projekt_mot_organiserad_brottslighet_webb.pdf&url=/dynamaster/file_archive/081111/a99cf2ca1c6157bc83786129387ed1a9/14_projekt_mot_organiserad_brottslighet_webb.pdf

Brå-rapport: MC-Brott 1999:6
http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=99062318120.pdf&url=/dynamaster/file_archive/050124/f6dbda9ec98d5595541ead6e4a71a8c5/99062318120.pdf

Lena Melin, Kriminalunderrättelsetjänsten

Lena Melin, analytiker på den regionala kriminalunderrättelsetjänsten vid polismyndigheten i Umeå, uttalade så sent som den 15 december 2009 följande i Länstidningen, Östersund: Men det finns inte några kriminella mc-klubbar, det finns möjligtvis kriminella medlemmar i mcklubbarna. Kriminella individer förekommer i de flesta föreningar. Men mc-klubbmedlemmar märks ju, de är inte som en frimärksklubb eller en bridgeklubb. De är synliga på ett annat sätt".

Källa: <http://ltz.se/nyheter/ostersund/1.1648795-mc-klubbs-intresse-skapar-stor-forvaning-hos-polisen>

Statens Offentliga Utredningar 2000:88

Såsom nästa del i Paybacks plädering för att mc-klubbarna inte är några kriminella organisationer har jag valt SOU 2000:88, "Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella m.m.

SOU 2000:88 är den ökända s.k. kriminaliseringsutredningen som förutom direktivet att utreda huruvida framförallt mc-klubbar och rasistiska organisationer skulle förbjudas också därutöver tog till sin uppgift att analysera vilken typ av brottslighet som begicks av de angivna organisationerna samt om brottsligheten var styrd av organisationerna.

Jag citerar: Sidan 34: "*Vi har valt att undvika det inte sällan förekommande begreppet "kriminella mc-gäng", eftersom det faktum att medlemmar i mc-gängen begår brott inte med nödvändighet innebär att klubben som sådan kan anses som en brottsorganisation*".

Sidan 87: "*Det finns inga belägg för att brottsligheten är organiserad i den meningen att brotten skulle begås för mc-klubbarnas räkning eller på order uppifrån. Brotten begås av en eller flera medlemmar för egen räkning, ibland i samarbete med personer utanför mc-miljön*".

Sidan 89: "*Från att mc-gängen tidigare mera uppfattats som ett ungdomsproblem, har den offentliga bilden av mc-gängen genom denna process successivt kommit att ändras så att det i dag tycks råda någon sorts allmän enighet om att s.k. rocker-kriminalitet är liktydig med organiserad brottslighet. Bay menar att detta är en utveckling som inte har någon förankring i verkligheten*".

Sidan 169 "*Av de i kapitel 5 redovisade uppgifterna framgår visserligen att det i hög grad är tveksamt om det finns belägg för att det här skulle röra sig om organiserad brottslighet bedriven i mc-gängens regi*".

Rikskriminalen

Rikskriminalpolisen (RKP) och Rikskriminalens underrättelsetjänst (KUT) hävdade ända fram till 2007 att mc-gängen inte var några kriminella organisationer utan att kriminaliteten inom miljön hänförde sig till enskilda medlemmar som tillsammans med personer utanför miljön begick brott. Vad hände därefter? Förmodligen tvingades de in i fällan för den gemensamma sakens skull!

Jag skall nedan redogöra för några skrivelser men då polisen i samband med att de gjorde om hemsidan också plockade bort en massa rapporter från just RKP så kan jag inte citera ur dom. Är det någon därute som har tillgång till RKP 2004, RKP 2005 a och b samt Problembild 2007 så var vänlig mejla filen till mig.

Vi börjar med att citera ur MC-Brott 1999:6, Sidan 32: *"KUT:s antagande att mc-gängen inte är brottsorganisationer utgår från följande: Det finns ingenting som tyder på att profiten av den brottslighet som medlemmar begår tillfaller gruppen. I stället tycks denna delas mellan medlemmen och övriga som eventuellt har deltagit.*

Av övriga kan en del vara medlemmar av gänget, andra inte."...är det generella intrycket att det är kotterier inom klubbarna som begår kriminalitet i egen regi och då ofta tillsammans med andra kriminella utanför den egentliga Outlaw MC-miljön".

Sidan 33: *"Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan".*

Vi fortsätter med att referera till SOU 2000:88: Sidan 78: *"RKP anser det dock vara mera tveksamt om den vinstmotiverade brottsligheten som förekommer i outlaw mc-miljön sker i klubbarnas regi. Mycket talar i stället för att det är fråga om organiserad brottslighet som bedrivs av fraktioner inom klubbarna, med personliga vinstmotiv och ofta i samarbete med kriminella aktörer som saknar anknytning till mc-miljön".*

Sidan 79: *"En annan och enligt RKP kanske mera trovärdig förklaring är att hypotesen om organiserad brottslighet i klubbarnas regi, som framförts i olika sammanhang, åtminstone hittills och för svensk del varit felaktig. Det finns, säger man, en risk för att människans allmänna behov av förenklingar för att hantera en komplex verklighet leder till att sådana kriminella grupperingar som är lättare att identifiera på grund av att de avviker genom en speciell etnisk tillhörighet eller, som mc-gängen, genom sitt sätt att uppträda, får en högre prioritet av de brottsbekämpande myndigheterna än vad de förtjänar jämfört med andra kriminella strukturer".*

Källor: MC-Brott 1999:6

http://www.bra.se/extra/measurepoint/?module_instance=4&name=99062318120.pdf&url=/dynamaster/file_archive/050124/f6dbda9ec98d5595541ead6e4a71a8c5/99062318120.pdf

Statens Offentliga utredningar, SOU 2000:88

<http://www.regeringen.se/content/1/c4/06/15/b6a1e1ee.pdf>

Norsk Maffia

Boken "Norsk Maffia" är skriven av Ole Martin Kristiansen.

Ole Martin Kristiansen kommer, trots att boken speglar densamma kultur och desamma klubbar, till en diametralt motsatt slutsats än Lasse Wierup i Svensk Maffia. Nämligen att mc-klubbar är inte kriminella. Enskilda individer är det ibland.

"Det är några få individer som står för brottsligheten. De kriminella handlingar som utförs av medlemmar i en-procentklubbarna är inte officiella klubbangelägenheter. Det finns ruttna äpplen överallt, men det kan vara att dessa klubbar har attraherat särskilt många med ett brokigt förflutet. Hursomhelst, det är inte klubben utan medlemmarna som bryter mot lagen."

(Citat saxat ur artikeln: "Norsk Maffia", Scanbike 2/2009)

Politidirektoratet (POD)

"Ingen kan ju värja sig mot en sådan anklagelse eftersom ingen kan bevisa sin egen oskuld".
Citat ur Jan Guillous: Kolumnisten

Såsom en andra plädering för mc-klubbarnas oskuld väljer jag att publicera två utdrag direkt ur Norska Politidirektoratet (POD) rapport: "Tendenser i kriminaliteten-utfordringer i Norge i 2007 -2009" och riktar samtidigt ett stort tack till ABATE Norge för informationen.

Sidan 12: "1 % MC miljøet" består av et begrenset antall medlemmer. Erfaringer viser at det er enkelte medlemmer innen klubbene som er svært aktive kriminelle, og at de samarbeider med personer utenfor klubben".

Sidan 27: "Kriminaliteten begås i all hovedsak av uavhengige grupper eller enkeltmedlemmer, i samarbeid med nettverk utenfor klubbene".

Källa:

[http://www.phs.no/Documents/2_ Studietilbud/1_Bachelor/GU%203%20Fagplan%202010-2011%20\(2\)%20\(2\).docx](http://www.phs.no/Documents/2_ Studietilbud/1_Bachelor/GU%203%20Fagplan%202010-2011%20(2)%20(2).docx)

Leif G W Persson

Såsom nästa inlägg ikring bluffen om mc-kriminaliteten väljer jag att citera ett uttalande av polisprofessorn Leif G W Persson. Citaten är hämtade ur artikeln: "TV-"En polisiär kukförlängare"

"Det finns viktigare områden att satsa resurser på än den organiserade brottsligheten, anser polisprofessorn Leif GW Persson.

-Föreställningarna om de här gruppernas samhällsfarlighet och den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på just dom, dom är inte riktigt grundade i realitet, säger han till Kriminalkanalen.

Att arbeta med organiserad brottslighet fungerar som en "polisiär kukförlängare" illustrerar polisprofessorn"

Källa: <http://www.youtube.com/watch?v=99wttN6RMTM>

Joi Bay

Nästa del i Paybacks artikel om olika personers eller organisationers uttalande i kring begreppet "kriminella mc-gäng" omfattar Joi Bay. Joi är förmodligen den mest kända personen i Norden som forskat på men även delvis levt inom mc-kulturen. Han var tidigare verksam som kriminolog på Köpenhamns Universitet.. Joi är förmodligen den mest kända personen i Norden som forskat på men även delvis levt inom mc-kulturen. Han var tidigare verksam som kriminolog på Köpenhamns Universitet.

Jag saxar från den första nedan länkade artikeln:

"Den danske kriminologen Joi Bay som vistats flera år i "bikerkretsar tyckte att medierna hade fel utgångspunkt och var ensidiga i sin granskning. -Själva beteckningen "kriminell mc-klubb" är i sig missvisande, sa han. Den är ett resultat av en felöversättning av engelska frasen "Outlaw biker gangs", som inte betyder "kriminell", utan "fredlös".

-Över huvud taget går det inte att använda sig av fakta om de amerikanska förlagorna för att beskriva de skandinaviska klubbarna eftersom dessa har sin egen historia, ansåg han.

Och att definiera klubbarna som kriminella organisationer är även det felaktigt. Den typen av organisationer har en profitmotiverad kriminalitet som mc-gängen saknar, hävdade han.

-Kriminalitet är bara en del, och en underordnad sådan, i den här subkulturen. Personerna är inte kriminella på heltid. Det finns också medlemmar som är tatuerare, mc-mekaniker eller syssla med inkasso och svartjobb -bara försörjningssättet stärker deras identitet och utanförskap.

Lika fel har medierna när de rubricerar våldsamma konflikter mellan Hells Angels och Bandidos som krig om narkotikamarknaden sa Bay.-Deras konflikter bör snarare definieras som fejder, där klubbarnas anseende står på spel. Det rör sig om en långsam process, där våldet eskalerar och kulmen blir sammanstötningar med dödlig utgång.

Han poängterade att mc-klubbarna är en del i ett politiskt spel där både medier och politiker deltar, något han tyckte journalister verkade vara ointresserade av att skriva om".

Från den andra, nedan länkade artikeln citerar Payback följande uttalande från Joi Bay:

"Den danske kriminologen Joi Bay, vid Köpenhamns universitet, anser att polisens syn på vad som driver de kriminella så kallade outlaw-klubbarna, med Hells Angels och Bandidos i spetsen, är fel. Detta leder till en felaktig taktik från polisens sida.

Hans resonemang går ut på att polisen behandlar Hells Angels som en professionell kriminell verksamhet som följer kapitalistiska principer. Om förhållandet mellan omkostnader och förtjänster minskas, exempelvis efter en polisrazzia, så förväntar polisen sig att verksamheten stängs.

Men polisens antaganden håller inte, enligt Joi Bay. Han anser att mc-gängen är en subkultur, där varken kriminaliteten i sig själv eller avkastningen i form av pengar eller makt är drivkraften för gängmedlemmarna. Drivkraften är istället värden som ära, stil, respekt och brödraskap, kombinerat med intresse för bland annat speciella motorcyklar och tatueringar.

De brott de svenska medlemmarna i Hells Angels och Bandidos är dömda för är framförallt misshandel, olaga hot, trafikbrott och fusk med tull och avgifter. Brott som vanligen förknippas med organiserad brottslighet har det funnits få bevis för. Polisen har emellertid långtgående misstankar om att medlemmar i Hells Angels och Bandidos sysslar med organiserad brottslighet -inte minst för att flera av dem driver inkassofirmor, vaktbolag och dörrvaksverksamhet.

Men Joi Bay argumenterar att gängmedlemmarna inte startar firmor för att begå brott, utan för att utnyttja sina kvalifikationer och skapa sig ett sammanhang mellan förvärvslivet och livet som bikers".

Källor: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mcgaengen-farligare-aen-vad-de-aer>

http://www.bra.se/extra/pod/?action=pod_show&id=404&module_instance=12

Hells Angels!

Hells Angels är en av de "stora klubbarna" vars s.k. organiserade brottslighet oftast dras fram och används såsom exempel och slagträ för att bevisa mc-klubbers kriminalitet. Men hur många vet egentligen att klubbens organiserade brottslighet varit föremål för prövning i bland annat Spanien, Holland, Tyskland, Belgien, USA, Schweiz och Canada. Och, att domstolarna i samtliga fall konstaterat att Hells Angels inte är en kriminell organisation?

Detta är exempel på sådan information som aldrig kommer allmänheten till godo då den skulle kunna bevisa att bikerkulturen har rätt när de säger att det finns inga kriminella mc-klubbar! Det finns bara enstaka individer inom klubbarna som begår brottsliga handlingar vilka aldrig kan ledas tillbaka till klubbarna! Såsom är fallet i stort sett vilken förening som helst!

Tidningarnas Telegrambyrå (TT)

Ett artikelutdrag som påvisar att journalister för några år sedan hade en betydligt mer sansad och nyanserad bild av mc-klubbarna än idag. Utdraget pekar också på ett antal faktorer vi i inom bikerkulturen länge försökt få dagens journalister att förstå och arbeta utefter. Nämligen:

- Gräv själv fram fakta i målet
- Prata med folk från bägge lägren
- MC-klubbarna är inga brottsorganisationer. Enskilda medlemmar begår brott
- Polisen överdriver mc-gängens farlighet i syfte att skaffa sig större resurser

Peter Wallberg och Anders Wahlund från TT har studerat mc-gäng i både Kanada och Sverige och menade att man inte får nöja sig med att enbart ha polisen som källa.

-Snabbt såg vi att mycket av faktamaterialet som cirkulerade i pressen kom från ett fåtal poliskällor från Sverige och Kanada. Vi har försökt hitta eget material; tittat på domar, protokoll, pratat med andra journalister utomlands och med folk ur mc-kretsar, sa Peter Wallberg.

De beskrev också hur mediernas bild av mc-gängen glidit över från rumlande outlaws till rena brottsyndikat.

-En organisation som Hells Angels innehåller en del obehagliga figurer, men den är ingen renodlad kriminell organisation. Det finns det inga belägg för, tyckte Anders Wahlund och menade att man i samband med artiklar om mc-gäng borde gå djupare och diskutera vad som krävs för att beskriva en organisation som kriminell.

De tyckte också att det fanns tendenser till att polisen överdrev gängens farlighet inför medierna, för att enklare få utökade resurser i bekämpningen av gängens kriminalitet. De ställer upp med information om de här grupperna på ett sätt som inte är vanligt annars, tyckte reportrarna från TT.

-Informationen i svenska medier om mc-gängen är oftast saklig, men många artiklar ger en bild av att problemet är större än vad det egentligen är.

Källa: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mcgaengen-farligare-aen-vad-de-aer>

Stephen Lyng & Mitchell L. Bracey, Jr & Hunter S. Thompson

Näst sista delen i Paybacks artikel om mc-kriminaliteten är citat ur Stephen Lyngs och Mitchell L. Bracey JR:s artikel: Den enda procenten berövas gadden. Samtliga citat utgör referat ur Hunter S. Thompsons bok: Hells Angels: A strange and terrible saga.

Sidan 110: *"Hans empiriska redogörelse för myndigheternas kriminalisering av Hells Angels ger emellertid starkt stöd åt stämplingsteorin om avvikande beteende...När han försökte jämkna ihop tidningsrapporterna med olika officiella dokument (som polisrapporter och utredningshandlingar) angående HA:s aktiviteter, upptäckte han ett mönster av förtäckt samarbete mellan media och brottsbekämpande instanser i konstruktionen av en officiell bild av "outlaw-bikerkonspirationen. Den historia som växer fram ur Thompsons data utgör ett klassiskt exempel på hur kulturellt motstånd kriminaliseras genom en stämplingsprocess".*

Sidan 112: *"Även om Änglarnas utforskning av gränserna för den egna livsstilen förledde vissa klubbmedlemmar att begå smärre lagbrott, var de i sitt allmänna mönster av kriminella aktiviteter inte annorlunda än andra män från underklassen. Men deras subkulturella identitet och särpräglade stil gjorde dem till väl synliga måltavlor för polisiära åtgärder. Enligt Thompson utsattes Änglarna i samband med sina träffar rutinmässigt för polisens trafikkontroller, vilket ledde till åtskilliga åtal för mindre överträdelser som normalt skulle ignoreras.. Den primära effekten av denna praxis blev att brottsregister för klubbmedlemmar upprättades genom en process av selektiv lagtillämpning. Änglarna kanske inte bröt mot lagen oftare än andra motorcyklister, men de blev mycket oftare än den mera slättkammade majoriteten uppskrivna för de överträdelser de begick. Det kriminella mönster som utvecklades bland Änglarna under dessa år skapades alltså lika mycket genom den av polisen utövade sociala kontrollen som på grund av enskilda Änglars benägenhet för brott."*

Sidan 114: *"Kombinationen av starkt ensidiga polisrapporter och pressens tendens till sensationsskapande resulterade i en i stor utsträckning uppbyggd bild av hotet från outlaws, vilken presenterades för en nationell läsekrets".*

Sidan 117: *"Pressens kampanj för att påvisa den kriminella konspiration som bikers ansågs skyldiga till skapade jämte polisens razzior ett mönster av kriminalitet bland bikers, vilket annars inte skulle ha existerat".*

Källa: Artikeln "Den enda procenten berövas gadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd". Ur antologin: Olja, krom och manlig gemenskap, redaktör Ove Sernhede
Bok: Squaring the One Percent: Biker Style and the Selling of Cultural Resistance av Stephen Lyng and Mitchell L. Bracey JR

Bok: Hells Angels -A strange and terrible saga av Hunter S. Thompson. På svenska: Hells Angels: En hemsk och hisnande historia

Ulf Kristiansson, Helsingborgs Dagblad

I Nättidningen Payback nr 3/2009 presenterade sig Ulf Kristiansson såsom följer: *"Jag är reporter på Helsingborgs Dagblad och kom i kontakt med biker-kulturen redan på 1980-talet. Sedan skrev jag mycket om den stora konflikten på 1990-talet mellan Hells Angels och Bandidos, vilken startade här i Helsingborg. Jag var för övrigt också den förste reporter som ifrågasatte förra riksdagsledamoten Siw Perssons så uppmärksammade kamp mot mc-gängen. (Detta gjorde att jag fick informationer om hennes agerande i andra sammanhang och mina artiklar om det ledde så småningom till att hennes politiska karriär tog slut.)"*

Jag har plockat ut tre särskilt adekvata frågor och svar ur intervjun:

Anser du det vara korrekt journalistik att använda begreppet kriminella mc-gäng eller andra liknande begrepp?

Ulf Kristiansson: *Jag använder inte själv det uttrycket. Dels är det ett onödigt förstärkningsord, dels tycker jag att man ska vara försiktig med att sätta etiketter på enskilda och grupper.*

Anser du mc-klubbarna vara kriminella organisationer eller anser du att brottsligheten inom mc-kretsen vara ett resultat av enskilda individers kriminalitet?

Ulf Kristiansson: *Min erfarenhet säger mig att mc-klubbar i grunden inte är kriminella organisationer, dess syfte är inte att begå brott. Men det finns besvärande kriminalitet bland enskilda individer i mc-klubbar. Och eftersom det i många klubbar finns en acceptans gentemot kriminella individer kan det bidra till att folk ser klubbarna som kriminella organisationer.*

Vad är din uppfattning om den alltmer tilltagande hetsjakten på mc-klubbar? Anser du den vara befogad eller överdriven?

Ulf Kristiansson: *Jag har en längre tid tyckt att fokuseringen på mc-klubbar varit överdriven och nu noterar jag att Brottsförebyggande rådet är av samma uppfattning.*

Källa: <http://www.payback.name/20093.html#Intervju>

Vidare saxar jag uttalanden från Ulf Kristiansson ur artikeln: Red Devils -So What?

<http://www.vk.se/Article.jsp?article=270838>

Det är heller inte så att en liten grupp okända män kommit till Umeå för att ställa till ett levandes helvete för befolkningen. Enkelt uttryckt kan man säga att de som är med i Red Devils MC är de som var med i den lokala klubben tidigare.

Tyckte man att de var fähundar tidigare, så är de antagligen fortfarande fähundar. Begick medlemmar i den lokala mc-klubben brott, så gör de nog det även sedan de fått ett nytt ryggmärke. Och de som inte begick brott tidigare kommer sannolikt inte att göra det bara för att de bytt ryggmärke. Så enkelt är det.

Och något har jag lärt mig. Bland annat att inte skapa rädsla i onödan, att göra mc-gängen farligare än de är. Det som nu hänt i Umeå har sannolikt ingen praktisk betydelse för vanligt folk, men är en stor grej för mc-gänget. De är nu del i en internationell gemenskap och har fått högre status i bikerkulturen.

Den lokala klubben har bytt namn och polisen vet exakt vilka dess medlemmar är.

Svårare än så är det faktiskt inte.

Peter Schjerva för 6Nättidningen Payback / Payback Sverige

6. Enprocentsbegreppet

Det finns ett knippe personer som antingen själv kallar sig, eller som av andra kallas, experter på mc-kulturen. En del är journalister, en del författare och de flesta är poliser. En sak har alla dessa individer gemensamt. De vantolkar en främmande kulturs symboler och begrepp. De gör sig till tolk över begrepp de saknar ens den ringast insikt ikring. Det är därför hög tid för mc-kulturen att ta tillbaks tolkningsrätten till sin egen kultur, dess drivkrafter, mekanismer och symboler.

När polismyndigheterna kapitalt misslyckats med att leda i bevis att mc-klubbarna är kriminella organisationer har de på sistone ändrat taktik och försöker istället kriminalisera olika mc-klubbar utefter bärandet av 1-% märket. Polisen går så långt att de menar att märket i sig skulle bevisa att klubben är en kriminell organisation. Låt mig börja med att en gång för alla slå fast så ingen svävar i tvivelsmål: **1 %-märket har ingenting med kriminalitet att göra!** För att kunna ge märkets innebörd en ordentlig genomlysning väljer jag att dela upp förklaringen av märkets betydelse i två delar: Livsstil och moral.

Livsstil

Enprocent-märket har ingen allmänt fastställd definition varför också varje förklaring blir en personlig tolkning av märkets innebörd. En innebörd som aldrig fullt ut kan förklaras för den oinvidge. *"If i had to explain it – you wouldn't understand it"*!

Inte desto mindre är andemeningen av märkets betydelse mer eller mindre densamma bland bärarna. De vet innebörden.

Onepercent. Oavsett om uttrycket avser en person eller en klubb handlar enprocentsbegreppet om ett sätt att vara och förhålla sig till livet. En livsstil där man väljer att sätta motorcykeln i centrum av sitt liv och låter livet centrera kring hojen.

Onepercenters är personer och klubbar som tagit bikerlivet ytterligare ett steg. De har gjort hojen och livet kring hojen till hela sitt liv. De kan vara med i en klubb eller inte. Det är inte det avgörande. Det avgörande kan istället sägas vara garageporten. En del stänger garageporten efter en körtur och glömmer hojen till det är dags för nästa körtur. En enprocentare stänger också garageporten om sin käraste men det slutar aldrig där. De äter, sover och skiter också motorcykel. Allt de gör kretsar kring och genomsyras av motorcykeln och bikerlivet. Bikerlivet är en del av dem själva. Det är deras liv, moral och själva personlighet. Motorcykeln är den axel, det centrum kring vilket all roterar i 1-%-världen. Att köra hoj så snart möjligheten ges och leva bikerlivet är allt eller närmast allt! 1 %-livet *"is to live the only possible life"*! Ett sätt att leva. Det enda sättet att leva!

Moralen

En person som bär 1%-märket är en person du kan lita på. Han är en man som står vid sitt ord, håller vad han lovar och gör det han sagt. En enprocentare är lojal mot sin klubb och sina bröder. Igenom livets alla skeenden och skiften hjälper, försvarar och står han upp för sina bröder. Han ger utan att tänka och får tillbaka på samma sätt. Med andra ord är en enprocentare en rättskaffens och hederlig man!

Sammanfattning

En 1-% klubb är därför ingenting annat än en livsstilsklubb där medlemmarna har gjort livet med och kring hojen till en livsstil. En klubb där medlemmarna lojalt ställer upp för varandra i alla lägen. Att vara en enprocentklubb har ingenting med kriminalitet att göra. Ingenting kunde vara felaktigare.

1 %-märket handlar om hängivenhet till bikerkulturen, till hojen, till klubben, bröderna och bikerkulturens moral- och hedersbegrepp.

Enprocentkulturen handlar om att man väljer att leva ett liv dedikerat till bikerkulturen. ***Det är en livsstil. Det är en övertygelse – Det är ett sätt att vara!***

7. Bikerkulturens Brödraskap

Polisen har ett flertal gånger uttalat i media att myten om bikerkulturens brödraskap är en bluff och en myt och att ett sådant brödraskap inte existerar. Den självutnämnde ”Bikerexperten” Lasse Wierup har i sina böcker försökt måla upp en liknande bild. Då bägge parter styrs av ett motiv att tillskansa sig pengar för egen verksamhet är de ju dock parter i målet och därvid heller ingenting att fästa vikt vid.

Bikerkulturens brödraskap är ett brett ämne som bättre lämpar sig för bokform då det finns väldigt mycket att skriva i saken och många exempel som kan förtydliga och åskådliggöra vidden av brödraskapet. Formen är dock denna gång artikelns varför texten utrymmesmässigt blir betydligt mer spartansk till sin form!

Det inre brödraskapet

Bikerkulturen är dess brödraskap och brödraskapet som bäst är oerhört mäktigt och stort. Större än själva livet och döden. Regler, heder och moral i all ära, men det är brödraskapet som är det sammanbindande kittet som får vuxna män att offra allt och villigt gå i döden för varandra.

Hemligheten och essensen bakom brödraskapet är allt man upplever ihop! Man reser genom livet tillsammans. En lång färd genom skiftande tider och landskap. Man stannar, gör strandhugg vid olika stationer. Ibland reparerar man eller bygger hoj tillsammans. Ibland renoverar man klubbkåken. Man går på olika mc-evenemang och fester ihop. Kör hejdlöst mycket hoj tillsammans, med allt vad därpå följer med mekaniska problem, väderdjävulskap, olyckor m.m. Upplever polisrazzior och trakasserier från polismakten. Blir allmänt och specifikt påhoppad och utpekad i media samt av politiker. Super ihop. Stundom måttligt och gemytligt med mycket garv, munhuggande och skitsnack. Ibland rena sjöslag. Drängfyllor. Super skallen i bitar. Andra gånger en enkel pilsner i kvällsskymningen..

Man fightas mot andra. Vaktar varandras rygg. Hjälper varandra flytta eller bygga på varandras hus. Hjälper varandra med vad än en broder behöver hjälp med. Pratar ut om alla möjliga livets problem och jävelskap. Kort sagt: Man lever ihop och gör resan tillsammans. Lever närmare än man och hustru. Delar fler allvarliga, livsförändrande upplevelser och allt detta gör att man växer ihop – Ingen är en och alla är allt!

Alla upplevelser man delat binder ihop starkare än några regler ensamma skulle kunna åstadkomma. Utan livet och upplevelsena, som formar och livger brödraskapet hade bikers kanske inte varit beredda att offra allt för varandra. Men *För brödraskapet* går man gladeligen i döden för varandra och genomlever och uthärdar alla former av förföljelser och trakasserier riktade mot klubben eller sig själv. Och, detta är brödraskap när det är som sannast och bäst. När det är större än och sträcker sig bortom själva livet och döden!

Det större brödraskapet

Medlemmarna är klubben och gör klubben. Ger den dess ansikte och karaktär. Varje klubb består av en mängd olika individer som gemensamt blandar och ger en unik giv. Alla dessa enskilda klubbar bildar sedan, i sin tur, det stora som kallas bikerkollektivet. Inom detta större brödraskap lever man och träffas ofta och ideligen över klubbgränserna. Besöker varandra och går på varandras evenemang. Trivs ihop, festar, tar en bägare eller en kopp kaffe och snackar skit. Kör korteger ihop. Träffas vid mc-verkstäder och affärer m.m. Det finns alltid en stark gemenskap och sammanhållning.

Är du ute på vägarna och hojen rasar långt hemifrån så slår du en pling till närmsta klubb och snart har du all hjälp du behöver. Med reservdelar och mekarhjälp eller transport av hojen till klubbstugan. Väl där ordnas käk, dusch och sängplats. Vill du bara hälsa på gör du det. Knackar på dörren och du är alltid välkommen. Behöver du en slaggplats så fixas det. All tid man tillbringar och allt man upplever över alla klubbgränser genom åren skapar även inom det större bikerkollektivet en mycket stark gemenskap och utgör själva grunden för det större och vidare brödraskapet inom bikerkulturen.

Man binds ihop av ett gemensamt intresse och gemensamma värderingar. Man lever samma liv inom samma kultur. Brödraskapet är känslan av att vara bland sina egna. Sin egen typ av människor. Människor som accepterar en för vem man är och som man är.

Detta är de unika ingredienser som är brödraskapets innersta essens och utgör stoffet som får människor att fortsätta vara bikers trots alla påhopp och förföljelser. ***För Du kommer alltid att ha mer att vinna än att förlora på att vara en del av bikerkulturen***, vilket är grunden till att bikers uthärdar och genomlever allehanda förföljelser och trakasserier!

8. Sverigemodellen

1996 bildades Stockholmsmodellen, den direkta föregångaren till Sverigemodellen. Avsikten var att styra upp en allt oregerligare nyetablering av mc-klubbar i Stockholmsområdet. Den utgjorde och utgör således ett effektivt instrument att sortera bort oseriösa klubbar som ville bli en del av gemenskapen utav fel orsaker. Modellen hade också som uppgift att reglera copyrightfrågor för att därigenom stämma i bäcken och förebygga eventuella konflikter. Det intressanta i sammanhanget var att Hells Angels var den klubb som var motståndare till införandet av denna modell, alltså samma klubb som Polismyndigheterna såväl som Lasse Wierup påstår styr hela modellen!?? Ett faktum som påvisar såväl Polisväsendets som Wierups direkt bristande kunskap i ämnet!

Då modellen visade sig framgångsrik lades cirka ett halvår senare ett förslag fram till Sverigemötet att modellen skulle gälla hela Sverige. På Sverigemötet har alla deltagande klubbar en röst, och en majoritet av klubbarna röstade för förslaget som därigenom antogs att

gälla såsom etableringsmodell för hela Sverige, därav också namnet Sverigemodellen. På mötet deltog såväl Hells Angels som Bandidos varför envar kan förstå att modellen vare sig är initierad, beslutad eller styrd av Hells Angels. Vad mera är att i flera regioner finns inga så kallade stödklubbar eller supportklubbar till Hells Angels vilket ytterligare bevisar polisens uppenbara lögn i ämnet. Allt tal om att klubbar igenom att medverka i Sverigemodellen därmed skulle stödja Hells Angels är fria fantasier tagna direkt ur luften som saknar all form av substans och som enbart har för avsikt att smutskasta och kriminalisera såväl en enskild klubb som alla övriga medverkande klubbar och deras enskilda medlemmar.

Idag avser Sverigemodellen 284 ryggmärkesklubbar och därvid förmodligen någonting mellan 2 500 och 3 000 enskilda personer och medlemmar. Det faller på sin egen orimlighet, att Lasse Wierup i Ystads Allehanda och såsom polismyndigheter på senaste tiden gjort, försöka att kriminalisera en så stor grupp av Sveriges befolkning enbart på grund av tillhörighet till en modell skapad för att i förväg lösa och stävja konflikter inom mc-kulturen.

9. Om kläd- och västförbud

Förbudens utformning

Tre olika kommuner har under de senaste åren försökt att förbjuda mc-västar utefter olika utformning. I Luleå kommun prövades möjligheten att förbjuda kläder som visar tillhörighet till något gäng eller gruppering som är kopplad till kriminell verksamhet i lokaler som ägs eller hyrs ut av kommunen. I Eskilstuna kommuns fall avsåg förbudet att gästerna på kommunens restauranger inte skulle tillåtas bära kläder som visar tillhörighet till något gäng eller gruppering som kan uppfattas som kriminell. I Göteborg slutligen avsåg förbudet den speciella dresscode, till exempel västar med emblem, som förekommer inom organisationer med huvuddelen dokumenterat straffade medlemmar." I Göteborgs kommuns fall komplicerades saken ytterligare då kommunen anförde de riktlinjer som Västra Götalands Polismyndighet utfärdat den 21 december 2009 som lyder: "*kan bärande av väst bedömas som förargelseväckande beteende med hänsyn till att övriga gäster/kunder tar anstöt och/eller blir rädda. Detta är, enligt polismyndigheten, tillräckligt för att beteendet ska anses som förargelseväckande*".

Rättsläget

De kommunala västförbud som således överklagats är de som beslutats i Eskilstuna, Luleå och Göteborgs kommun. I Eskilstunas fall har ärendet varit föremål för prövning i landets högsta rättsliga instans, Högsta Förvaltningsdomstolen som inte beviljade prövningstillstånd utan fastställde Förvaltningsrättens dom att ett kommunalt västförbud strider mot yttrandefrihetsgrundlagen. I Luleå kommuns fall har västförbudet prövats i både Förvaltningsrätten och Kammarrätten och i båda fallen har besluten om västförbud undanröjts samt förklarats vara lagstridigt. I Göteborgs kommuns ärende är förbudet ännu inte prövat mer än i första rättsinstansen men även i detta fall förklarades västförbudet strida mot lagen. Sex olika domslut i rad har således kommit till exakt samma slutsats, att ett västförbud strider mot grundlagens yttrandefrihet och att ett sådant förbud saknar stöd av eller bemyndigande i lag.

Domstolsutslagen

Domsluten i frågan har varit närmast rörande ense och avslagit samtliga kommunala västförbud oavsett utformning. Utslagen kan sammanfattas enligt följande:

- Emblem är att anse som en åsiktsyttring enligt yttrandefrihetsgrundlagen.
- Ett västförbud strider mot yttrandefriheten då ett sådant förbud saknar stöd av eller bemyndigande i lag.
- MC-västar faller under och skyddas av yttrandefriheten.
- Straffbestämmelsen om Förargelseväckande beteende kan inte tolkas så att den fungerar som en yttrandefrihetsbegränsning och är därför inte tillämplig på yttranden oavsett innehåll. För att förargelseväckande beteende skall anses föreligga krävs att yttrandet till formen tar sig ett förargelseväckande beteende och inte enbart att västen har ett förargelseväckande budskap.

Värt att notera i sammanhanget är att såväl Förvaltningsrätten i Göteborg som Kammarrätten i Sundsvall således underkänner Västra Götalands Polismyndighets riktlinjer för restaurangägare!

Jag avslutar genomgången av utslagen med att citera från Kammarrätten i Jönköpings domslut i västförbudsfrågan, då deras skrivning kan sägas sammanfatta det rådande rättsläget i västförbudsfrågan: *"Den grundlagsskyddade yttrandefriheten omfattar rätten att ge till känna sin åsikt genom att bära en klädsel som visar gäng- eller grupptillhörighet. Enligt kammarrättens mening kan en åsikt som enbart tar sig uttryck i form av viss klädsel och som utvisar gäng- eller grupptillhörighet inte anses falla utanför skyddet för yttrandefriheten"*.

Tre tunga aktörers uttalanden i västförbudsfrågan

Intressant att ha med sig i yrkesutövningen är också vad tunga aktörer uttalat i frågan om västförbudens rättsliga ställning. Av den anledningen hänvisar jag till följande uttalanden som ytterligare understryker den rättsvidriga aspekten kring kommunala västförbud. Lars Korsell, chef för enheten för forskning om organiserad brottslighet på Brottsförebyggande Rådet, har uttalat följande angående så kallade västförbud: *"I Sverige är det ju inte förbjudet att tillhöra de här Mc-gängen, som det är i vissa andra länder. Förbud mot synliga gängemblem på krogar som införts på vissa håll, ser han som ett exempel när man gått för långt och det har också underkänts av domstolar"*.

Johan Pehrson, tungt namn i Justitieutskottet, Folkpartiets talesman i rättsfrågor och av de flesta ansedd som Alliansens justitieministerkronprins, har i samma anda tagit ställning emot et så kallat västförbud: *"Det är inte rätt väg att gå!.. Det är svårt, i praktiken omöjligt, tycker jag att förbjuda människor att bära vissa kläder"*.

Statminister Fredrik Reinfeldt uttalade i samband med en radiointervju i frågan följande:

Hur tycker du man skall göra om det kommer in ett stort gäng på krogen med mc-västar?

Fredrik Reinfeldt: *Ja, det är väl upp till var och en hur man skall bedöma det. Vi lagför folk i enlighet med brottsbalken i Sverige. Det vill säga begår man brott kan så kan man lagföras för det. Andra typer av inskränkningar har vi ju varit aktsamma att göra eftersom det anses stå i konflikt med vår syn på yttrandefriheten... **Det är bättre att i så fall åtgärda och lagföra den kriminalitet de står för snarare än att se över vilken klädsel de har.***

Konsekvenser av domslut och rådande rättsläge

I förlängningen innebär de olika domslutens identiska skrivningar att rättsväsendet underkänner alla former av kommunala västförbud och då inte bara uti de kommuner vars beslut under de senaste åren överklagats! Domstolarnas utslag ger inget utrymme för individuella tolkningar. Ett kommunalt västförbud, oavsett inriktning, står i strid med yttrandefriheten och saknar stöd av eller bemyndigande i lag!

Jag har nu gett er tillgång till den samlade bilden om så kallade kommunala västförbud, dess rättsläge såväl som de olika grunder utefter vilka domstolarna underkänt kommunala västförbud. Ni är nu i besittning av de fakta som föreligger i ärendet. Fakta som entydigt uttalar att ett västförbud står i direkt strid med Sveriges grundlag och yttrandefriheten.

Jag avslutar denna artikel med att citera från ett mycket talande stycke härrörande från Förvaltningsrätten i Göteborgs nedan uppräknade domslut: *"Yttrandefriheten såsom den uttrycks i regeringsformen har dock en mycket vid innebörd. I princip innefattar den rätten att i varje situation ge uttryck åt sin mening eller sina känslor med vad medel som helst*

Källor:

Förvaltningsrätten i Göteborg, mål nr: 13181-10, Enhet 2:5

Förvaltningsrätten i Linköping, mål nr: 139-10, Enhet 1

Förvaltningsrätten i Luleå, mål nr: 773-10, Rotel 4

Kammarrätten i Jönköping, mål nr: 866-10

Kammarrätten i Sundsvall, mål nr: 1129-10

Lars Korsells uttalande:

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=114&artikel=4090647>

Johan Pehrsons uttalande:

<http://johanpehrson.blogspot.com/search?q=nej+tack+till+kl%C3%A4df%C3%B6rbud>

Statsminister Fredrik Reinfeldts uttalande:

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=160&artikel=4491504>

Payback Sverige

C/o Schjerva

Kommendantsvägen 38

291 36 KRISTIANSTAD

Hemsida: www.payback.name

E-post: peter@payback.name